

Kamniški občan

ŠT. 2

LETO XXX.

KAMNIK, 7. FEBRUARJA 1990

S seje izvršnega sveta

Delno ugodili strankam

Demos in ZK sta izvršnemu svetu naslovila prošnjo, da tudi njim, tako kot SZ in ZSMS kot bivšima družbenopolitičnima organizacijama, financirana iz občinskega proračuna, pripade delež proračunskih sredstev za stroške predvolilnega delovanja. Zakelj je premajhen za vse želje in ko je bil proračun oblikovan, na to niso mislili, pa tudi možnosti niso imeli kaj dosti. Člani izvršnega sveta so se odločili, da le skušajo pomagati strankam. Zato so vsem, ki so vložile svoje vloge (vse članice Demosa) dodelili po pet tisoč dinarjev iz občinskih rezerv. To naj bi bila enkratna pomoč izvršnega sveta strankam do volitev.

Člani izvršnega sveta so ob tem pomišljali, saj po njihovem ni nikjer v svetu oblasti, ki bi iz svojega proračuna financirala svoje nasprotnike. Menili so še, da bo s tem posegom močno načet sicer pičel sklad občinske rezerve, ki je namenjen tudi gospodarskim organizacijam v težavah. Teh ni malo, tudi takih, ki se bodo znašle pred stečajem.

Na seji izvršnega sveta so obravnavali tudi dogovor o strokovnem, tehničnem in finančnem sodelovanju z Utokom.

V pogodbi, ki jo bodo podpisali Utok, Centralna čistilna naprava, kamniški in domžalski izvršni svet in komunalni podjetji obeh občin, bodo urejeni odnosi in skupne obveznosti za čimprejšnje rešitev ekološke problematike tovarne usnja v Kamniku. Kljub nekaterim pomislekom članov izvršnega sveta, češ, kako naj ta izvršni svet sprejema kakršnokoli dolgoročno obveznost, kar ekološka sanacija Utoka vsekakor je, če pa vemo, da bo v tej sestavi obstajal le do naslednjih volitev, torej do aprila. Danijel Artiček pa je poudaril, da je Utok za ekologijo že ogromno naredil, zato bi mu pri nadaljnjih naporih vsekakor morali stati ob strani. Seveda le, dokler se bodo držali vseh rokov in finančne konstrukcije, ki naj bi jo naredili v naslednjih mesecih, in seveda, če bodo vse navedeno tudi sproti izpolnjevali.

Centralna čistilna naprava v Domžalah bo po novem organizirana kot samostojno javno podjetje; njena dejavnost namreč zadeva obe občini, ne le domžalsko, zato ni nobenega vzroka več, da bi še naprej delovala v okviru domžalskega Komunalnega podjetja.

Na seji smo slišali tudi poročilo o sanaciji gostinskega objekta na Starem gradu, ki ga je pred dvema letoma od občine vzel v najem zasebnik. Po dveh letih člani izvršnega sveta ugotavljajo, da je bilo sicer veliko obnovljenega, urejen gostinski lokal v pritličju, obnovljena se restavracija v prvem nadstropju; skratka, naložbe, ki požrejo ogromno denarja in ne dajo takojšnjih rezultatov. Pa bi jih morale, so menili člani izvršnega sveta. Opozoriti je namreč treba, da je občina izpolnila vse v pogodbi zapisane pogoje, delstvo pa je, da v že odprtem delu gostinskega lokala vlada nered, nečistoča in nikakršen odnos do gostov. To se mora nemudoma spremeniti, saj je izletniška točka

na Starem gradu še kako pomembna lokacija za gostinca, in čeprav je zasebnik, mora upoštevati splošnoveljavne norme dobre gostinske ponudbe in se tudi drugače prilagoditi okolju, v katerem in za katerega dela. Na zadnji seji izvršnega sveta so sprejeli tudi pobudo Janeza Boljke, priznanega akademskega kiparja in grafika, da v hiši poleg občinske stavbe (Titov trg 23) uredi stalno galerijsko zbirko svojih del, saj bi Boljka na ta način rad dal mestu Kamnik svojo zapuščino. Ker je s tem povezanih še nekaj nerešenih vprašanj, predvsem namembnost podstrehe – ti po mnenju kiparja, ki bi prispeval za obnovo hiše, ne bi smeli biti namenjeni za stanovanja, pa tudi o namembnosti lokalov in poslovnih prostorov v pritličju, bi poleg Boljke, v primeru, da bi mu hišo odstopili, odločal še poseben programski svet. Pripravljalci prenove naj bi razrešili omenjene dileme in do marca pripravili novo rešitev.

R. G.

Šolski novoletni koncert

Z novoletnim koncertom, 22. decembra, so učenci OŠ Kamniškega bataljona Stranje starše in ostale krajanje popeljali v praznično razpoloženje. Pod vodstvom zborovodkinje Karle Urh so nastopili: otroški zbor od 1. do 4. razreda, mlajši mladinski, v katerem sodelujeta dva peta razreda in mladinski za učence od 6. do 8. razreda. Občuteno in igrivo so zapeli ljudske pesmi od

renesanse do slovenskih ljudskih in umetnih pesmi.

Pod vodstvom Karle Urh je nekaj let pridno obiskujejo dodatni pouk glasbe in uspehi so tu; le mlajši mladinski zbor je pričel z delom šele v tem šolskem letu in vidi se, da so na pravi poti. Zagnanosti jim ne manjka, zato tudi uspehi ne bodo zaostali!

V. MEJAČ, foto: J. Balantič

Opozicija pri županu

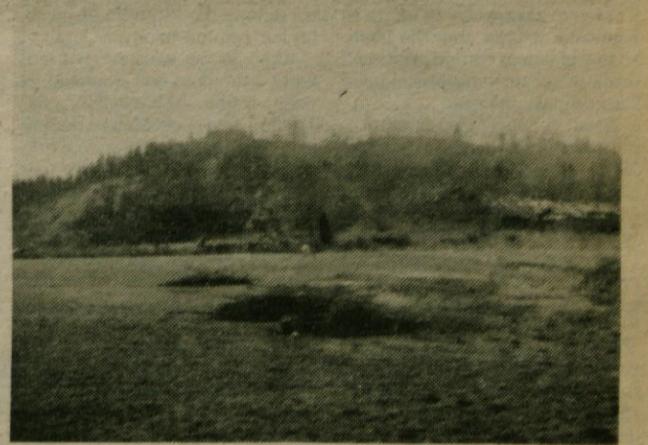
Predstavniki Demosa, združene opozicije v naši občini, so predsedniku skupščine poslali pismeno zahtevo po razveljavitvi treh, po njihovem mnenju spornih odlokov. Da bi razčistili, koliko so ti res sporni, jih je župan povabil na pogovor in jim skušal svetovati, kako naj oblikujejo svoje zahteve. Te pa zadevajo predvsem delež iz proračuna za predvolilne aktivnosti, Demos zahteva svoje prostore, po možnosti s telefonom, svojega člana v volilni komisiji in spremembo odloka o delu skupščine. O denarju bo moral svoje reči občinski izvršni svet, na katerega naj naslovijo prošnjo za sredstva, prostore naj bi skušali najeti v Maistrovi hiši (ponujeni prostori v bivšem hotelu Planinka jim bojda niso všeč), o njem pa naj se pogovarjajo neposredno z SKG-jem, ki razpolaga s stanovanjskim fondom. Kot je predstavnik Demosa pričeval župan, pa je le malo možnosti, da bi zbori na redni ali izredni občinski skupščini razveljavili odlok o imenovanju občinske volilne komisije, odlok o organizaciji in delu skupščine in odlok o proračunu. Svetoval jim je, da predla-

gajo le spremembe in dopolnitve teh, zanje spornih odlokov. Maks Lavrinc, s katerim so se člani Demosa skoraj povsem strinjali, predvsem pa spoštovali njegovo gesto »dobre volje«, ko jim je razložil, kakšne so njihove možnosti pri zahtevah in katerih poti naj se raje poslužijo, je svojim gostom razložil tudi to, da lahko dajo pobudo skupščini (ta naj bi redno zasedala 28. februarja), konkretnije njeni komisiji za volitve in imenovanja, za spremembo sestave volilne komisije s »ponudbo« Demosovega kandidata, saj bi bile po njihovem

mnenju volitve potem bolj demokratske. Sicer pa bi jih brez tega volilna komisija vabila na vse svoje sestance, če bi na ta način želeli sodelovati in obenem izvajati kontrolo nad njenim delom. Predsednik skupščine Maks Lavrinc je obljubil vso možno pomoč pri vključevanju Demosa v delo skupščine, je pa res, da se mu kot predstavniku oblasti zdi malo čudno, da bi pravzaprav svoji opoziciji priskrbel osnovne pogoje za delovanje – da se bodo lažje, na toplem, zmenili, kako ga bodo zrušili z oblasti.

R. G.

Nič več smetišče

Divje smetišče, ki se je v zadnjem času neverjetno razširilo ob reki Nevljici, je končno sanirano. To pomeni, da je pobuda krajevne konference SZDL in sveta KS v Nevljah uresničena, ekološka nevarnost pa zakopana in upamo, tudi odstranjena. Hvala vsem, ki ste pri akciji pomagali, še posebej pa Komunalnemu podjetju Kamnik.

M. R.

Kultura v cestnem prometu

Človek kot družbeno bitje stopa v najraznovrstnejše medsebojne odnose. V medsebojnih odnosih se kaže vsa pestrost, barvitost in raznolikost človekove osebnosti.

V promet se v polni meri odsevajo vsi tisti medčloveški odnosi; ki so značilni za trajnejše življenjske situacije. V njem se človek uveljavlja z vsemi prednostmi in pomanjkljivostmi svoje narave, s svojo preteklostjo in sedanostjo, s svojimi sposobnostmi, potrebami, željami in hotenji. Hitrost vzbuja v človeku povsem nova čustvena doživetja: tesnob-

na in zastrašujoča, pa tudi vedra in sproščujoča. Tako sproščujoča hitrost v prometu deluje tudi na naše Kamničane. Za krmilom oziroma v prometu izgubijo svojo popolno anonimnost. Zdi se jim da so postali spet »nekdo«. Ne da bi se tega zavedali, nemalokrat nastopajo kot napadalci na organe nadzora oz. ljudi, ki jih vedno potrebujemo. Posebno še takrat, ko nastopamo kot oškodovanci v prometu, čeprav se takrat obnašamo kot kulturni ljudje in svoje nekulturne odnose do organov nadzora prikrivamo. Po drugi strani pa imamo tudi čudovito

možnost, da se skrijemo za neprosojno ploščevino in zmerjamo vse povprek v brezobličnem vrvežu življenjske vsakanosti. Znotraj avtomobila lahko damo duška vsem nakopičenim čustvenim napetostim, ne da bi bili zaradi tega deležni javne kritike ali posmeha. Z drugimi na cesti smo le v posrednem in možnem omejenem stiku. Ne doživljamo jih kot soljudi, ampak kot brezosebna bitja.

Znan je rek: »pokaži mi, kako voziš in povem ti kakšen si«. Človek naj bi se torej za krmilom obnašal enako kot v vsakdanjem

življenju. Razburljiva in nestrpna osebnost ostane takšna tudi, ko sede za volan. Preudaren, umirjen človek se tudi na cesti vede tem lastnostim ustrežno. Udeleženci v cestnem prometu, splošno gledano, se jim stalno prilagajate, popravljate njihove napake in s tem tudi zmanjšujete možnosti nezgod. Prav tako pa se zavedajte, da organi nadzora oz. miličniki delajo v vaš in naš prid in za našo in vašo varnost in v njih ne smemo videti samo kaznovalce.

Ivan PRISTOVNIK

Sprejem za predstavnike verskih skupnosti

Predsednik skupščine občine Kamnik Maks Lavrinc je v petek, 19. januarja 1990, povabil predstavnike verskih skupnosti v Kamniku na že tradicionalno ponovoletno srečanje. Zbrane goste je s krajšim nagovorom pozdravil predsednik koordinacijskega odbora za odnose z verskimi skupnostmi pri OK SZDL Kamnik, prof. dr. Branko Božič. V zanimivem pogovoru so bila odprta številna vprašanja iz aktualnega dogajanja tako v občini kot v naši širši skupnosti. Izrečenih je bilo več pohvalnih besed o dosedanjem sodelovanju. Skupna ugotovitev je bila, da kaže po takšni poti tudi nadaljevati. V imenu gostov se je za povabilo in izrečene želje zahvalil kamniški dekan Nikolaj Pavlič.

D. G.

Pust, pust, krivih ust...

Ste že začeli vleči pisano blago iz omar in hoditi okoli starih mam in babic, ki znajo tako dobro sešiti kakšno pustno obleko? Nekaj časa sicer še imate, vendar vseeno pohitite. Letos bo »pustni karneval« malce drugačen, kot je bil dosedaj.

Vseh skrivnosti vam ne bomo izdali zato, da bo pričakanje še večje, a ne pozabite nagovoriti mamice in očete, babice in ded-

ke, da si tudi oni tega dne nadejejo na lica veselo pustno masko.

Pa še to – v spremstvo bodo odrasli smeli le, če bodo maskare, kajti to bo vesel spreved pisanih pustnih šem!

Že zdaj se veselimo srečanja z vami! Nasvidenje torej v torek, 27. 2. 90 na pustnem karnevalu! Spreved bo krenil s Titovega trga ob 16. uri, zbirati pa se bomo pričeli že ob 15. uri.

N. B.

Nadaljevanje na 5. strani

● Iz gospodarstva

Meso se posodablja

Meso se draži. Nič novega, pa vendar prihaja do velikih cenovnih nesorazmerij med kupcem, predelovalcem in pridelovalcem. Od 8. januarja do 2. februarja, ko smo se pogovarjali, so se po besedah direktorja Alojza Šuštarja prašiči pri kmetih oziroma zadrugi podražili kar za 40 odstotkov. Farme dvigujejo cene po nekakšnem dogovoru, kriterij pa je novosadska borza.

»Trenutno so slavonski in vojvodinski prašiči kar precej dražji od naših. Sicer pa jih naše podjetje tam ne kupuje. Vse kaže, da bomo zaradi navedenega morali tudi mi podražiti naše izdelke, čeprav je bila prodaja iz januarja nekoliko slabša. Vendar se to pojavlja vsako leto. Zima je obdobje domačih kolin, ljudje ne zahajajo toliko k mesarju,« nam je povedal direktor kamniškega podjetja »Meso«.

Alojz Šuštar je v tem podjetju direktor že deset let. Povedal je, da je firma obstajala tu že pred vojno, sicer pa je 78. leta postala tozdr ljubljanske »Delikatese« in obenem članica sozda ABC Pomurka. Leta 1982 pa so se odločili, da izstopijo iz Delikatese, enako je storil tudi domžalski obrat klavnice. Oboji so se potem združili v enovito delovno organizaci-

jo »Meso«. Z letošnjim letom so se preoblikovali v podjetje. Tudi v sozdu Pomurka niso več.

Meso ima 65 zaposlenih, od tega jih je le 9 v režiji, ostali so v večini mesarji, nekaj je tehnologov, šoferjev. Imajo svoji kuharici – v domžalskem in kamniškem obratu imajo namreč svojo kuhinjo. Težko in zahtevno delo v klavnici namreč zahteva solidno malico, ko so izdelki že tako pri roki pa sploh.

»Glavni dobavitelj goveje živine je kmetijska zadruga iz Domžal, kamor pripeljejo živino kmetje iz obeh občin. Lani so nam ga dobavili nekoliko manj, zato smo govedo dobili še iz Pomurja in Štajerske. Na kamniškem so se namreč povečali tako imenovani »črni zakoli«. Kmetje so bojda zelo znajdejo in sedaj je razkosano, pakirano meso ponujajo po domovih. Mislim, da bi morala tu svoje narediti tržna in veterinarska inšpekcija. Kupci seveda najbolj tvegajo: ta živina namreč ni veterinarsko pregledana in je možnost okužbe večja.

Njihovo mesto (mlada govedina je bojda trenutno po 45 din za kilo, »Meso« pa ga v trgovini daje po 42,10 računano brez trgovinske marže, ki mora v maloprodaji plačati kupec).

Cena za tako pitano govedino – nad 36 mesecev, pa je pri nas po 33,70 za kilogram. V naši trgovini (»Meso« ima na Usnjarski v Kamniku tudi svojo prodajalno!) pa je po 38,10 dinarjev za kilogram. Prodajamo v glavnem polovice, pa tudi goveje prednje četrti (od 33 do 34,50 din za kg – vse cene so izračunane 2. februarja), je povedal direktor, ki je še poudaril, da marsikateri Kamničan še ne ve, da je sredi mesta tudi njihova specializirana trgovina, kjer so vsi, dnevno sveži izdelki cenejši. Meso, goveje in svinjsko, je cenejše približno za 5 odstotkov, mesni izdelki pa tudi do 10 odstotkov. Izdelke in meso kamniškega podjetja »Meso« odkupujejo praktično vse kamniške menze, predvsem po tovarnah, njihov stalni odjemalec je tudi Ambrož. Z mesom pa zagotovo tudi vse Kočnine delikatesne trgovine. Napredek v Domžalah, ljubljanske Delikateso in grosupeljski Tabor.

Na leto zakoljejo približno 2.500 goved za lastne potrebe, skupno pa 4000 goved, ostalo namreč zakoljejo še za druge. Prašičev zakoljejo 21000, od tega okrog tisoč kot uslužnostno klanje. »Dnevno, v takoimenovani »špici«, včasih zakoljemo tudi po

200 prašičev ali 60 goved. Delovni pogoji so zato za naše mesarje dokaj težki. Proizvodnjo imamo opremljeno z lastnimi, mehanskimi čistilnimi napravami, sicer pa so vse naše odplake (predvsem kri) speljane direktno na domžalsko čistilno napravo. Po eni strani je velika škoda, da s krvjo še vedno bremenimo kolektor, kar je zelo drago, namesto da bi tako dragoceno surovino kot je kri predelovali in imeli od nje še dodatne koristi. Vendar dragih strojev za predelavo v Sloveniji še nima nihče, a bodo kmalu pršli kot ekonomska nujna. Kri je poleg vsega tudi odlično naravno vezivo pri predelavi salam, pa vendar mi v te namene še vedno zaenkrat uporabljamo umetne aditive.«

Predelava mesnih izdelkov je v celoti v Domžalah, letno pa predelajo do 900 ton mesa v njihove, po dobri prodaji sodeč, dokaj kakovostne izdelke.

Proizvodnja se v tem podjetju po besedah Alojza Šuštarja iz leta v leto povečuje, v desetih letih je tako naraščala za 5 do 7 odstotkov na leto. Tudi likvidnost njihove firme je zaenkrat dokaj solidna. Sicer pa so se v zadnjem obdobju popolnoma posodobili. Obnovili so tako klavnico kot obrat predelave v Domžalah. Načrtujejo pa še naložbo v nove stroje za predelavo mesa. Z računalniki so opremili tudi upravo.

ROMANA GRČAR

● Ekološki tujek ali nerazumevanje krajanov

Čas je, da se začnemo pogovarjati

»Krajanji, naši sosedje predvsem, naj priznajo, da smo tukaj, in da imamo pravico tu tudi ostati. Ko bomo o tem enotni, se bomo morda le razumno sporazumeli,« je odgovoril direktor Kemostika Marko Štebe, ko smo ga povprašali o tem, kaj misli o striktnem zavračanju krajanov kakršnekoli širitve Kemostika. Ti se celo zavzemajo za to, da se Kemostik iz tega območja izseli. In to v glavnem tisti, je pripomnil direktor, ki tu živijo precej manj časa od naše tovarne.

Zazidalni načrt M-6 Donit Kemostik v krajevni skupnosti Mekinje-Kamnik predvideva razširitev Kemostika, sedaj samostojnega podjetja (nič več v Donitu!). Ta naj bi po načrtu razširil svoje proizvodne zmogljivosti od sedanjih 2500 ton kemičnih izdelkov (predvsem lepil) na 10000 ton; prostorsko pa od 10750 na 16000 m² – predvsem s posegom v vrtove krajanov na Molkovi poti – neposrednih sosedov Kemostika, torej krajanji, ki so na uredništvo poslali več zapiskov s sestankov krajanov, predvsem opozarjajo na ekološko sporno, proizvodnjo, omenjajo možnost onesnaženja podtalnice, izlive škodljivih, če ne strupenih snovi v Kamniško Bistrico, neprimerne skladiščenje (za njih ponovno strupenih snovi) sodov pred tovarniško ograjo in predvsem veliko nevarnost eksplozije, saj je Kemostik v neposredni bližini, celo v varnostnem pasu Kemijske industrije Kamnik (smodnišnice torej). Krajanji se ob vsem sklicujejo predvsem na zakon o urejanju prostora, ki pravi, da se dejavnosti z neizbežnimi škodljivimi vplivi na okolje, ki je namenjeno za bivanje in rekreacijo, ne smejo širiti, njihove škodljive vplive pa je treba zmanjšati, v okviru vseh predpisov, na najmanjšo možno mero.

Krajanji ugotavljajo, da so kljub vsem pripombam proti zazidalnemu načrtu in glede na vso, čedalje večjo ekološko osveščenost celotne družbe, pred oblastnimi organi povsem nemočni. Čudijo se, da je načrt kljub dosedanjim pripombam – razprava se vleče že od leta 1986 – ostal nespremenjen in da je celo vključen v dolgoročni plan občine. Kemostiku očitajo arogantnost do njihovih pripomb, neizpolnjevanje njihovih zahtev. Mnenje sosedov bi le veljalo upoštevati. Navajajo, da Kemostik kljub ob-

ljubam ni pridobil vseh strokovnih mnenj, trdijo, da se tovarna znotraj ograje že sedaj širi – in da, ker načrt še ni sprejet, gradijo na črno. Kemostik ima zaradi stisnjenosti med stanovanjske hiše in reko Kamniško Bistrico tudi veliko problemov s skladiščenjem surovin in izdelkov, zato se je odločil, da skladišče zgradijo na Bakovniku. Sosedje bi preselili kar celotno tovarno.

Kako je vse enostavno. Predvsem zato, ker ima Kamnik na voljo toliko industrijskih con. Tudi mi smo si ogledali to podjetje – od zunaj in znotraj. Podrobno so nam razložili celoten tehnološki postopek. Nikjer ni nič izhlapevalo, nič iztekalo. Pokazali so nam vse mogoče varnostne naprave, ki preprečijo morebitno izlitje strupenih snovi (čeprav vsak kemik ve, koliko so strupene sestavine za njihovo proizvodnjo). Povedali so, da imajo tudi krajanji možnost ogleda. Vendar njih nikoli ni bilo blizu. Kar sami, včasih preveč »napamet«, sprejemajo nekatere zaključke, sestanke prirejujejo brez predstavnikov Kemostika.

Zato smo tu novinarji! Ogledali smo si obe strani medalje, in odšli z občutkom, da se bodo stvari tudi na podlagi našega posredovanja premaknile. In so tu di se. Začeli so se pogovarjati. Kakšna blažena beseda! Prej so namreč govorili drug mimo drugega. Dva dni po obisku Kemostika smo na uredništvu že dovolili pismeno obvestilo o odgovoru Kemostika njegovim neposrednim sosedom. In kaj je bistvo vsega? Če hočemo pošteno igro, se moramo vsi nečemu odpovedati, vsaka stran naj bi pri nečem postopila, predvsem pa nam je vsem jasno, da na karto ekološke ogroženosti le ne bi veljalo igrati tako brez pomislekov. Če je res vse v zvezi s Kemostikom tako strupeno, kako da delavci, ki tu delajo že desetletja, niso že vsi zastrupljeni? Kako da nimamim ni nič do ekologije? Mar jim res ni? Ne le, da jih to še kako zadeva, tu zadeva tudi širša družba, predvsem organe, ki to področje nadzirajo. To pa pomeni, da morajo tako kot vse tovarne tudi v Kemostiku spoštovati vsa stroga in manj stroga (kakršen pač že je zakon v tem trenutku) določila o ekoloških varnostnih predpisih.

Sicer pa je v odgovoru Kemostika, točneje njihovega direktorja, sosedom nekaj dokazov o netačnih in tendencioznih navedbah krajanov. Tako navajajo, da

ni res, da niso pridobili mnenja k zazidalnemu načrtu pri SEPO. Njihovo mnenje je prišlo, na žalost z veliko zamudo, in sicer v začetku julija 1989. Ni res, da je SIKCS pridobil variantne načrte ureditve Molkove poti, kot da je zazidalni načrt sprejet, ampak le zato, da bi strokovno osvetlili problematiko in našli ustrezno rešitev, ki bi jo vključili v predlog zazidalnega načrta. Kemostik tudi zanika, da bi se širil nezakonito, saj imajo vse njihove naložbe, izvedene v preteklih letih, uporabna dovoljenja.

V Kemostiku ponavljajo, da so trditve, da je bilo njihovo podjetje kdaj krivo za pogin rib v Kamniški Bistrici, zgolj zlonamerne. To ni res. Pojasnjujejo, da je bilo tudi skladišče cistern grajeno po predpisih in da zaradi vrste varnostnih ukrepov ne ogroža podtalnice. Tudi to ima uporabno dovoljenje. Emisije hlapov organskih topil je Zavod SRS za varstvo pri delu izmeril 12. septembra 1988 in ne presegaajo dovoljenih vrednosti. V Kemostiku še zagotavljajo, da se bodo slednje vsekakor sežigale, ko bo omogočeno izvajanje nove naložbe, predvidene v zazidalnem načrtu. Potem še dodajajo, da se je struga Mlinsčice spremenila s soglasjem pristojnega organa – območne vodne skupnosti. Posode, ki jih omenjajo krajanji, češ da so »shranjene na trati«, so prazne. Snovi pa, ki so kategorizirane kot nevarne, skladiščijo po ustreznih predpisih. Vse do sedaj omenjene trditve so ustrežno dokumentirane, krajanji pa si dokazani material lahko ogledajo v podjetju, saj imajo, kot je navedel direktor »za njihove želje, probleme in strahove vedno odprta vrata.«

V nadaljevanju Kemostikovega dopisa krajanom Molkove je še navedeno, kako je bila omenjena organizacija do nekaterih najbližjih sosedov v preteklosti tolerantna, da ne rečemo radodarna, in to prav do tistih, ki bi sedaj najraje kar ukinito tovarno. Pravijo, da si tako kot sosedje tudi sami želijo, da se jim ne bi več prašilo z makadamske ceste, ki pelje od lesenega mostu h Kemostiku. Po novem zazidalnem načrtu naj bi bila cesta asfaltirana, pa vendar krajanji ne želijo nikakršnih sprememb...

V Kemostiku si želijo, da bi sporne zadeve reševali sporazumno. Za to pa bi moral vsak nekoliko odstopiti od svojih zahtev, ne pa da s prstom kažemo drug na drugega, na svojem pra-

gu pa pred tem nismo pripravljene pomesti. Marko Štebe, direktor Kemostika, zagotavlja krajanom, da so aktivnosti v zvezi s sprejemanjem zazidalnega načrta in vsi naši bodoči posegi

● Ljubljanski zmaj

Delovna zapoved v Svilanitu je Potrošnik

V naši tovarni besedo Potrošnik izgovarjamo s posebnim spoštovanjem in pišemo z veliko začetnico! V mislih je vedno z nami: ko tkemo brisače, se še posebej trudimo, da ne izgubijo mehkebe cvetnih glavnic bombaža; ko jih barvamo, skušamo pričarati mavrico barv, ki so hkrati lepe in moderne; ko šivamo kopalne plašče, jim dodamo motiv, ki jih spremeni v del garderobe, ki ni samo koristna in udobna, ampak tudi lepa in zanimiva, da celo ženska z navijalkami v laseh ni v njem nič manj ljubka. Pa znamo v Svilanitu narediti tudi prelepe rute k narodni noši, vse židane in prav takšne, kot so jih nosile naše babice. A v mislih nimamo vedno le nostalgije po starih časih; radi stopamo po najdrznejših modnih stopinjah; nastajajo prekrasne volnene in svilene rute, šali, kravate in robčki ter metuljčki – modni dodatki, ki se pogumno spogledujejo z zapovedmi sodobnega oblačenja.

Čeprav se je delovno leto komaj začelo, smo se s svojimi izdelki že v prvih tednih novega leta kar dvakrat postavili pred oči potrošnikov. S programom frofir izdelkov smo se predstavili na sejmu »hišnega tekstila« Heimtex v Frankfurtu, na katerem je bil s svojimi izdelki prisoten domala ves svet. Po obisku sodeč, ki se ni končal zgolj pri opazovanju izdelkov, ampak tudi pri dogovarjanju o nakupu naših proizvodov, smo z zadovoljstvom ugotovili, da smo imeli pri našem delu v tovarni v mislih pravega Potrošnika: takšnega, ki ne sega samo po kvalitetnih, ampak tudi modnih in uporabnih izdelkih.

Na sejmu MODE 90 v Ljubljani smo se predstavili z bolj razširjeno kolekcijo, kar nam je letos prvič omogočal tudi večji in »uglednejši« prostor na razstavišču; programu frofir izdelkov smo

Ne pozabimo

Zadnje dni lanskega decembra in prve dni januarja smo se borci NOB spomnili na vrsto pomembnih dogodkov, ki so ostali trajno zapisani v našem spominu. Med njimi so bili tudi spopadi z Nemci na Kostavski planini, 24. decembra, tragedija na Rudniku, 6. januarja in Dražgoška bitka, 7. januarja.

Ob obujanju spominov na te dogodke, pa tudi ob podelitvi značk za prehojeno pot spominov NOB občine Kamnik 21 upokojencem iz Kamnika in Moravč, se misli vračajo v preteklost in ustavljajo ob današnjih dogodkih in razmerah v Sloveniji in Jugoslaviji.

Na slovesnostih ob spomenikih NOB se srečamo nekdanji borci, toda vedno manj nas je. Mnogih ni več med nami, druge tarejo bolezni in razne nevednosti. Toda na proslavo pridejo tudi mnogi drugi ljudje, zlasti mladina. Njihove udeležbe smo veseli, ker nas utrjuje v prepričanju, da naša NOB, naš boj proti okupatorju, še dolgo ne bo pozabljen ali omalovaževan.

Med NOB in vrsto let po osvoboditvi nismo mislili, da bomo dočakali čase, ko bodo nekateri govorili in pisali le najslabše o NOB. Velika večina nas borcev se je z vsemi močmi in sposobnostmi pošteno borila za svobodno slovenskega naroda. Če pa so se dogajale napake, izvrševale napačne odločitve in krutosti, naj to ugotovi zgodovinska znanost in z ugotovitvami seznanj vse naše ljudi. Borci smo sprejeli večstrankarski sistem in se opredelili za demokratične svoboščine, ne moremo pa sprejeti omalovažujočih mnenj in stališč, ki lahko samo poglabljajo nasprotja in sovraštvo med ljudmi.

Med NOB nam je grozila državljanska vojna z bratomornim bojem, uničenjem ljudi in premoženja, vendar jo je naše vodstvo OF uspešno odvrnilo in preprečilo. Te izkušnje naj nas vodijo tudi danes, da bodo v poštenem političnem boju spoštovali drug drugega in skupaj uspešno premagovali probleme sedanjega časa.

FRANC HRIBAR-LOVRO

v zvezi z njim dobronamerni in bodo tudi morali biti taki, da ne bodo škodovali okolju, tistim, ki tu živijo, kot tudi delavcem, ki delajo v tej tovarni.

»Vsi naši dosedanjí posegi, ki jih imajo krajanji za okolju škodljive (cisternsko skladišče, lovilec olj), so bili realizirani prav zato, da se tveganje za eksplozije, požar in onesnaženje zmanjša na najmanjšo možno mero. Ustrezajo tudi predpisom, ki strokovno

zagotavljajo, da do nesreče ne pride,« pravijo v Kemostiku.

In še, kako se bodo morali potruditi, da bo vse to res, kar obljublja? Družba postaja namreč iz dneva v dan ekološko bolj osveščena, stranke Zelenih se množijo, tudi v Kamniku so se že ustanovili in, na račun čistejših in lepše okolice prispevajo tudi sami svoj delež.

ROMANA GRČAR

dodali še program modnih dodatkov.

Razstavljeni plašči z mehiško motiviko, ki je letošnja modna zapoved v Evropi, so se v rjastih, olivnozelenih in vijoličastih barvah poigravali z domišljijo obiskovalcev. Brisače z enako motiviko pa so spominjale prav na vroče mehiško sonce. Nič manj zanimivi niso bili izdelki, ki so se razkazovali v intenzivnih barvah: črni, fluorescentno zeleni, ciklamni in sivo beli. Imenitni žakarski vzorci so poudarjali športno modo, še posebno pa je bila zanimiva njihova uporabnost; takoimenovani »double face« plašči se lahko nosijo na obe strani. Na eni strani je frofir tkanina, na drugi strani bombažna; z nakupom enega plašča, smo pravzaprav domov prinesli dva.

Statua Ljubljanski zmaj in diploma našim modnim oblikovalkam sta bili priznanji za našo »delovno« zapoved: Potrošnik, z veliko začetnico!

Program modnih dodatkov po lepoti in modi ni zaostajal za frofir izdelki. Pri njihovem nastajanju smo upoštevali vse modne

zapovedi: kravate so postale širše; veliko je cvetličnih vzorcev, zelo modne in »pogumne« pa so kravate z nenavadnimi, »smešnimi« motivi (karikaturnimi, pop scenami, z liki žensk...). Nema lo vzhodov so požele velike volnene rute.

V program modnih dodatkov so bili tokrat vključeni tudi telovniki; dodali smo jim iz enakega blaga tudi kravato ali metuljček.

Diploma za modne dodatke nam je potrdila, da so stopinje, po katerih hodimo, prave. Poslovni partnerji pa so zelo navdušeni nad »Svilanitovo hišo«, v kateri lahko izberejo vse vrste modnih dodatkov.

Sejem bil je živ; živ v pravem pomenu besede, saj je bilo tudi v našem poslovno delovnem prostoru vseskozi čuti živahen trgovski utrip. Ob zaključku sejemskega živ-žava smo bili zadovoljni vsi: mi, ki smo ponujali, poslovni partnerji, ki so z veseljem kupili, za Potrošnike seveda. Zato se v Svilanitu piše Potrošnik z veliko začetnico.

IVANA SKAMEN

Razkošje barvitih Svilanitovih kopalnih plaščev in brisač

Kdor dela, greši

Začelo se je! Vsa želi povedati svoje, seveda predvsem lepše strani svojega obstoja. Slabe želijo pozabiti. Prišli so novi ljudje, ki grehov in napak starejših nočejo prevzemati na svoja pleča. In zakaj je tako nenadoma završalo? Ja, ljudje božji, saj že vrabci na strehi čivkajo (pa ja ne, da tudi oni razglašajo svoj program?), da smo stopili v obdobje neusmiljenega predvolilnega boja. Spomladanske volitve se namreč bližajo z nedvozdno hitrostjo. In lani še mlacne agitacije, pred meseci še prepovedane stranke so danes zapovedane, agitacije pa pestre, v zahodnem slogu se razume.

V teh hitrih preobratih nekateri kar ne morejo dojeti, da je vse to res, predvsem pa, da je pod okriljem demokracije res kar nenkrat, in to ponekod z istimi ljudmi, vse drugače. In, ne boste verjeli, tudi naš časopis, ki ga do nedavnega boja nekateri niso uporabljali za drugega kot za zavijanje solate, bo sedaj zanimiv in potreben tako rdečim, zelenim, kot brezbarvnim, ki si le svoje mislijo, v sebi pa privoščijo zdaj komu drugemu, odvisno od smeri vetra.

Pa preidimo končno k stvari. Tudi ZK je doživela precejšnje spremembe, in o tem, kako se na volitve pripravljajo kamniški komunisti, nam je pripovedoval njihov predsednik Horst Hafner.

— Kako po novem, torej? Tudi vaša stranka je namreč prisiljena na nov način delovanja, nove metode obnašanja?

»Če bi izhajal iz starega reka »Obleka naredi človeka«, bi bila primerjava z ZK neokusna. Mi si želimo predvsem stranko približati čimširši množici ljudi, spremenili smo način dela. Ljudji bomo v bodoče preprečevali predvsem z našimi aktivnostmi, z delom, čeprav si znotraj stranke še nismo vsi enotni glede barve, znakov in simbolov, imena, kar pa je po mojem mnenju obrobne pomena. Važnejše je to, da je stranka veliko pridobila med ljudmi s tem, da je »sestopila z oblasti«. Jasno pa bo še več, ko

se bo dejansko nehala monopolistično obnašati v družbi. Zveza komunistov, ali kakorkoli se bo v bodoče imenovala, si želi ljudem dokazati, da bo program s papirja prenesla v življenje, dokazala, da zmore človeku dati prav tisto, za kar je vredno biti človek. Morda zveni preveč agitatorsko, pa vendar si tudi mi iskreno želimo živeti sproščeno, neodvisno, svobodno. Za to pa je potrebno vsaj dvoje: da ustvarjamo in živimo od svojega dela, brez dodatkov in socialnih podpor, in pa da naša zavezanost resnično ostane stvar nas samih.

— Kako pa se po vašem mnenju dá s starimi člani sestaviti, oblikovati popolnoma novo, drugačno organizacijo, stranko?

»Normalno, da se to ne da čez noč! Preobrat v mišljenju, osebnostnih lastnosti je dolgotrajen proces. Nekaj pa se bo dalo spremeniti kar takoj, saj moramo priznati, da smo do sedaj marsikaj v tej partiji delali pod prisilo, ne da bi ob tem uporabljali svojo glavo. Po novem bo važno, da boš delal predvsem po svoji vesti. Poudarjam pa, kljub vsemu, da v tej evforični databuizaciji vsega mogočega, ko se takorekoč bivša ilegala legalizira, prenekači to zlorabljajo. Obsojam vrsto ljudi, ki sedaj udrihajo po nas, prej pa, ko bi kakšno stvar lahko prepričali, ko so bili morda še na pomembnih funkcijah, so pa molčali.

— Kako se demagog (s čimer smo, priznamo, obsipali marsikaterega komunista) sedaj lahko nenadoma spremeni v demokrata, ker je demokracija pač zapovedan pojem?

»Če je bistvo naših sprememb le »obleka«, nas bodo volilci hitro razkrinkali, še prej pa seveda naši tekmeči, druge stranke. Priznamo, da smo do sedaj marsikaj lahko delali samovoljno, ker nismo imeli konkurence. Slednja za nas pomeni lahko le dvig kakovosti naše organizacije, jasno pa je, da se bodo volilci sami odločili, komu bodo dali svoj glas. Po moji oceni bodo resnično demokratske šele na-

slednje volitve, ko se bo po preteku mandata videlo, koliko od obljubljenega bo tisti, ki bo pač na oblasti res uresničil. Sedaj, za te volitve, so volilci morda le preveč pod vplivom evforičnega protikomunizma in morda celo protisocializma in obljub vseh mogočih odrešiteljev, ki sedaj rastejo kot gobe po dežju.

— S čim konkretno misli ZK prepričati kamniške volilce, jih »pritegniti na svojo stran«.

»Sam se zavzemam predvsem za program realnih možnosti. Ne mislimo obljubljati tistega, kar se ne more narediti. Tudi mi se namreč lahko zavzemamo za ekološko čist Kamnik, in tudi se, pa vendar se kamniška industrija ne more ekološko sanirati enostavno tako, da vse nezaželeno tovarne kar zapremo! Moderno je, da zmanjšujemo število zaposlenih. Že res, ampak ta miselnost je v naših glavah sprejemljiva le do tiste mere, in tudi ekologi smo samo do takrat, dokler ne ostanejo sami nezaposleni, dokler se sami ne znajdemo pred vrati ekološko sporne tovarne! Mislim torej, da ne smemo biti tako radikalni. Sproti moramo skrbeti za čisto tehnologijo, graditi čiste tovarne in si nasploh prizadevati, da smo v bodoče čimmanj moteči za okolico (predvsem pa sem zato, da vsi več namenimo za ekološko sanacijo, ne le nekateri »grešni kozli«). Glede prezaoplenosti pa se oziramo vsak dan po prezaoplenitvah, prekvalifikacijah, ko se pokaže možnost. Ne moremo si privoščiti brigade brezposelnih v občini?.

Sicer pa poudarjam, da se bo naša stranka resnično borila za človeka — od otroka do upokojenc. S tem seveda mislim tudi na vse potrebe, ki sledijo vsaki posamični socialni in generacijski strukturi. Zagotoviti moramo delovna mesta mladim, ki polni volje do dela prihajajo iz šol. Priznamo tudi, da smo mlade vse do sedaj podcenjevali, od njih smo se namreč do danes že veliko naučili, tudi pobuda oziroma proces demokratizacije se je začel

prav v njihovih vrstah. Ni pa seveda tu mesto, da bi našel vseh vrst obljub, ki jih bomo komunisti izpolnili, če bomo recimo zmagali na volitvah. Realizacija vseh naših želja je na žalost vedno na koncu odvisna od materialne osnove. Za to pa vemo, kakšna je, in to ne glede na to, katera stranka bo z njo upravljala. Vsekakor se bomo tudi mi zavzemali za privatno iniciativo, razvoj turizma v občini, kmetijstvo naj dobi pomembnejšo vlogo — tu bomo skušali kar najbolje sodelovati s kmečko zvezo, enako kot tudi z vsemi drugimi strankami v občini, ki si bodo prizadevali za dobrobit tega prostora. Ne bomo pa prerašali nizkih udarcev. Partija namreč ni edini krivec za vse slabo v naši družbi. Pogledati je treba obe strani medalje, če je že tako. Ali ni morda naredila tudi veliko dobrega? Jasno pa je, da kdor dela, tudi greši. Najlaže je kritizirati izza ogla in vpiti: vi ste krivi, vsevprek.

Kako pa je po vašem mnenju združljiva funkcija podjetnika, direktorja in predsednika občinskega partijskega komiteja?

»V tem ne vidim nič slabega. Oman je kmet, pa je predsednik stranke, kakaj jaz kot direktor ne bi bil, kakšna je tu razlika? Seveda pa naj bi povsod obstajal tudi nekakšen nadzor javnosti, če hočete, da te funkcije ne bi izkoriščal v druge namene. Sicer pa tudi sam delim mnenje tistih, ki menijo, da naj se gospodarstvo ukvarja z gospodarstvom, politika pa s politikom. Družbenopolitične organizacije bodo v podjetjih tako same po sebi odmrle, zaradi razvoja dogodkov.

Se bo vaša stranka selila iz občinskih prostorov?

»Trenutno ne vidim potrebe po takojšnji selitvi. Najemimo redno plačujemo, pogodbe imamo po novem letne, tako, da jih bomo vsako leto obnavljali. Vem, kam ciljate. Vendar moram zanikati nekatere govorce, da se financiramo iz proračuna. Financiramo se izključno iz članarine. Z denarjem članstva potem plačujemo vse, od telefona do najemnine in funkcionarjev. Zaenkrat torej vse stroške pokriva samo. In mislim, da se bodo tako morale organizirati tudi druge stranke. Da pa imamo prednost v večletni izgradnji sistema, je dejstvo. In razlike bomo pač morali priznavati na vseh področjih življenja. Sicer pa, ni lahko priti na oblast, težje jo je obdržati, se opravičiti.

ROMANA GRČAR

Demos tudi v Kamniku

Odjugi v političnem prostoru, ki resda ni prišla sama od sebe, niti ne s tihim privoljenjem oblasti — s čimer se v zadnjem času rada ponaša, ampak je bila nujna razvojna posledica, je sledilo evforično ustanavljanje različnih političnih organizacij in seveda včlanjanje vanje. Trezno in razumsko tehtanje današnjega političnega trenutka, ki je prežet s pripravami na volitve, pa je povzročilo nastanek DEMOS.

Temu je botrovalo predsem spoznanje, da imajo novonastale politične organizacije v volilnem boju z oblastjo šibkejšo pozicijo. Torej zapleten in obsežen predvolilni boj zahteva nujno povezovanje opozicije v koalicijo. V njej so hkrati vse zveze močnejše, zlasti seveda na občinskem nivoju, kjer so posamezne stranke šibkeje, vendar to šibkost premagajo, ko združijo ves svoj potencial.

12. 1. 1990 je prišlo tudi do ustanovitve demokratične opozicije v Kamniku. Predstavniki Slovenske demokratične zveze, Slovenskih krščanskih demokratov, Socialdemokratske zveze Slovenije, Zelenih Kamnika in Slovenske kmečke zveze so sedli za skupno mizo in se začeli dogovarjati o organiziranju in načinu delovanja DEMOS. Zeleni Kamnika in Slovenska kmečka zveza — odbor za Tuhijsko dolino in Kamnik, so svojo odločitev sicer preložili za teden dni, vendar so zdaj pomemben in nepogrešljiv del DEMOS, ki ga vodi predsednik Igor Podbrežnik skupaj s kolegijem, ki je sestavljen iz predsednikov vseh petih organizacij. To telo sklicuje sestanke DEMOS, koordinira delo znotraj organizacije in seveda — pripravlja vse dejavnosti. Zapleten volilni boj pa seveda zahteva bolj organizirano in natančnejše povezovanje, zato bodo znotraj DEMOS delovale posamezne komisije, ki se bodo spoprijele s posameznimi delovnimi področji, ki jih narekujejo priprave na volitve. Delo, ki je pred nami, ni lahko — spopadati se to treba z monopolistično ukrojeno občinski strukturo, z volilnim zakonom in vsemi zankami, ki prej omenjeni strukturi lajšajo volilni boj. Tudi zato se občinski štabi povezujejo v regionalne. Naš regionalni štab ima sedež v Domžalah, prek njega pa se povezuje v republiškega, ki tudi izdaja Bilten s konkretnimi navodili in tudi opozorili o takšnih in drugačnih zankah in zankah.

Seveda se kamniški DEMOS srečuje s številnimi težavami, ki zavirajo zalet posameznikov in celotne organizacije. Te težave so zelo konkretne — gre seveda za prostor, finančno in druga materialna sredstva, ki so nujen pogoj za nemoteno delo. Upati je, da bodo takšne težave premagane — vsaj kar se prostora tiče. Poleg entuziazma in polne politične osveščenosti je tudi to eden od osnovnih pogojev za udeležbo v predvolilnem boju. Zlasti entuziazem je potreben vsem, ki so se podali v politiko (še posebej v takšnem okolju, kot je kamniško) in volilni boj sicer »mladimi« strankami, kot npr. SZ in ZSMS, a z močnim funkcionarskim, administrativnim aparatom in primernim premoženjem, ki je neprimerljiv z DEMOS »premoženjem«. Ob tehtanju vseh teh dejstev se človek kar ne more znebiti občutka marginalnosti. Bistvo pa je v tem, da ljudje hočejo resnično in otipljivo demokracijo, ki bo kar najbolj optimalno urejevala naše medsebojne družbene odnose.

Da bi se to zares uresničilo, se DEMOS s konkretnimi nalogami pripravlja na volitve. Najpomembnejši nalogi sta oblikovanje kandidatnih list z dobrimi kandidati in pridobivanje volilcev. Izdelan pa je tudi že osnutek skupnega programa s posebnim poudarkom na občini Kamnik in njenih problemih.

K DEMOS so povabljeni vsi tisti, ki si želijo delovati v njegovem okviru, tisti, ki lahko in ki hočejo pomagati s svojim znanjem in izkušnjami, in seveda tisti, ki se strinjajo z vsebinskimi smernicami slovenske politične demokratične opozicije in ki hočejo, da te ZAŽIVIMO v našem vsakdanjem življenju.

B. P.

ZSMS z jasnimi cilji

Mesto ZSMS in njena prihodnost po volitvah je v sedanjih zmešnjavi strank in zvez nejasna, lahko pa rečemo, da se slika jasni iz tedna v teden.

ZSMS ima trenutno v ospredju

akcijo zbiranja podpisov proti besedi socialistična v imenu naše republike. Poleg tega potekajo akcije za parlamentarno demokracijo, tržno gospodarstvo ter ekološko osveščenost, ne zaosta-

jajo in so še vedno prioritete.

Kamniška ZSMS je v svojem volilnem programu, ki ga je predstavila 1. februarja v dvorani nad kavarno Veronika, opredelila predvsem cilje, ki se nanašajo na našo občino, saj se zavedamo, da bodo volilci podpirali stranke s konkretnimi opredelitvami, kaj bodo izboljšali, popravili in naredili novega, če bodo izvoljeni njihovi kandidati.

ZSMS je svoj volilni program zastavila zelo široko; čeprav ne odkriva Amerike, pa ima program vendarle nekaj svojega. Poglejmo si nekaj osnovnih tez: zagotoviti možnost za razvoj podjetništva in nevmešavanje politike v gospodarstvo, ekološka sanacija Kamnika in Kamniške Bistrice, posodobitev industrije, ne pa zapiranje tovarn, za turistično mesto Kamnik, za turizem visokega kakovostnega razreda, za ureditev prometnih konic po željah občanov, ločitev vrhunškega športa, rekreacije in športne vzgoje, skrb za otroke naj bo družbena skrb, organizirajmo prosti čas mladini, dvignimo kulturo bivanja, omogočiti tudi invalidom samostojno življenje, ne postavljamo ovir, temveč jih odstranimo, kmetijstvo je življenjskega pomena, torej mu to tudi priznamo, mestno jedro naj zaživi in ne umira, kot sedaj. Teze so kratke in konkretne, verjetno ni Kamničana, ki vsaj v eni točki ne bi videl svojih problemov. Če je ZSMS zadel v polno, bodo pokazali izidi aprilskih volitev, seveda pa bo precej odvisno od kandidatov in protikandidatov drugih strank in zvez. Ljudje bomo še kako gledali, koga bomo volili, saj si še ene napake skoraj ne moremo privoščiti, če nočemo pristati popolnoma na dnu Evrope. Časa do volitev je malo, zato moramo paziti, da ne bomo kot že tolikokrat prevarani. Previdnost je mati modrosti!

DAMJAN GLADEK

Ženska na pluralističnem prepihu

Ni bila samo ženska radovednost tista, ki me je pred nekaj dnevi »speljala« v najvišji prostor Maleševje galerije. Od prebiranju prijaznih besed kamniškega DEMOS-a, ki so vabile k sodelovanju rojevanja demokracije, se je v meni predramila dolgoletna želja po svetlejši prihodnosti. Dvakrat zavite in strme stopnice so me pripeljale med ljudi, skrite za besedo DEMOS. Med »zeleno« in »kmeto«, med socialne, slovenske in krščanske demokratke. Prostor, v katerem ni oblažjenih fotelejev in umetniških slik, se je pravzaprav ujemal z ljudmi, ki so ga zasedli do zadnjega kotička. Če se zavzamemo za civilno družbo, pravno državo in pluralistično demokracijo ter nacionalno, politično in gospodarsko neodvisnost Slovenije, »ugledni stolčki« po praksi sodeč niso potrebni.

In potem se ta prijetno preprosta soba napolni z besedami. Razkrivajo resnico: potrebna so sredstva za delovanje DEMOS-a, prostori, pravi kandidati za prihodnost... Skupščina in izvršni svet SO Kamnik sta postavljena pred preizkušnjo: bosta od besed o priznavanju pluralističnega prepaha v kamniškem prostoru prešla k dejanjem in dodelila tudi DEMOS-u nekaj sredstev?! Bo član občinske volilne komisije tudi DEMOS-ov predstavnik?!

Program DEMOS-a za Kamniško je vseh večini, sama pa sem v njem iskala svojo, »žensko«,

bodočnost v blagostanju, ki ga ponuja.

Bo ženska predvsem človek, ki bo lahko uresničevala svoje potrebe: da bo družbeno koristila in cenjeni kamenček v mozaiku podjetja; da bo hotela imeti otroke in jih ljubiti; da bo imela svobodo za svoje »male sreče« — rekreacijo, kulturno aktivnost... A vsega le toliko, kolikor bo sama želela in prenesla, brez nečloveških žrtvev. Noče »NJENE« preteklosti, v kateri je pohlevno trepetala pred moško samopašno patriarhalnostjo in noče »NJENE« sedanjosti, v kateri ji je moški priznal samo toliko enakopravnosti, da je družini zagotovil večjo ekonomsko in socialno varnost, njo pa pretirano obremenil. Sama se bo odločila, ali bo njeno delo v tovarni krajše ali ga sploh ne bo, da bosta tista velika skrb in nemir za otroke, ki so sami doma, za vedno izginili in ji bo osta-

lo dovolj časa tudi za njena mala zadovoljstva.

A za to ni dovolj samo svoboda odločanja — DANES, potrebne so možnosti, ki jih obljublja Slovenija — JUTRI.

Program, napisan na petih straneh, je zdaj vseč tudi meni. V svojih temeljnih ciljih me — ženske — ni prezrl. Je plod razmišljanja ljudi, za katerega niso dobili plačila. Ponikel je iz našega mesta in naših vasi. Svoja polja vidijo bolj rodovitna, travnike bolj zelene, oboje pa v pravih rokah; našo industrijo, okolju bolj prijazno, ki bo za poštno delo odrezala dovolj velik kos belega kruha:

Volilce, vabim vas iz neme, apatične tišine v glasni boj, za našo bodočnost!

»neodvisna« Ivana Skamen

Obvestilo

V tem trenutku je postopek kandidiranja končan. Sedaj je na vas volilcih, da potrdite naše kandidate na volilnih konferencah po krajevnih skupnostih. Kdo so naši delegati, vam bodo povedali naši aktivisti, ki se bodo udeležili zborov volilcev.

V delovnih organizacijah je stvar bolj zapletena, ker v njih Demos ni mogel kandidirati svojih delegatov za poslance, ker se naše politične organizacije po zakonu ne smejo organizirati v podjetjih. Zato izberite tiste kandidate, ki bodo v novem parlamentu zastopali vas in interese nove slovenske države.

Občinski štab Demosa Kamnik

Demos je pogodbeno pridobil delovne prostore nad Maleševje galerijo na Titovem trgu 20 (tel. 831-616). Uradne ure so vsak dan od 11. do 12. ure in od 18. do 19. ure.

Vabljeni v socialistično zvezo!

Spoštovani občani!

Mnogi med vami ste aktivno delovali in delujete v SZDL ali pa ste bili naši privrženci. Ker se je SZDL spremenila v samostojno politično organizacijo — Socialistično zvezo Slovenije — vas vabimo, da se nam pridružite kot člani!

Objavljeno pristopno izjavo dostavite Občinski konferenci Socialistične zveze Kamnik, Titov trg 1, 61240 Kamnik.

Lepo pozdravljeni!

Občinska konferenca Socialistične zveze Slovenije-Kamnik

SOCIALISTIČNA ZVEZA SLOVENIJE
PRISTOPNA IZJAVA

Podpisani

ime in priimek

rojen

(datum, mesec, leto)

stalno prebivališče:

izjavljam, da se z dnem

včlanjujem v organizacijo Socialistične zveze Slovenije.

Podpis:

ODMEVI, POLEMIKE, KRITIČNA MNENJA...

Grobovi še vedno burijo duhove

Kot kaže s sprejemom obvezne razlage občinskega odloka o pokopališkem redu in javnih pogrebnih svečanostih, ki jo je na novembrski seji na pobudo družbenega pravobranilca samoupravljanja sprejela občinska skupščina, zadeve okrog najema grobov še niso razrešene.

V novembru 1989 je Komunalno podjetje Kamnik kot upravljalec pokopališča Zale poslalo vsem najemnikom grobov, ki v aprilu lani niso podpisali novih pogodb o najemu grobov, čeprav jim dosedanje 10-letne pogodbe še niso iztekle, pismo, v katerem zahteva, da ti najemniki v roku 6 mesecev odstranijo z grobov vso nagrobno opremo. Razumljivo je, da je taka zahteva razburila občane, ki so v dobri veri, da imajo sklenjeno veljavno desetletno pogodbo in so tudi plačali najemnino groba za 10-let vnaprej, pričakovali, da jim pred potekom te pogodbe nihče ne more krati pravice do najema groba.

Vendar pa si Komunalno podjetje zadevo predstavlja po svoje. Kot kaže tudi sodna praksa iz leta 1982, ko je Komunalno podjetje tožbo zoper neplačnike dodatno zahtevane povišane najemnine izgubilo, ne pomaga dosti.

Ni treba posebej poudarjati, da najemodajalec in najemnik kot pogodbeni stranki v primeru najema grobov nista v enakopravnem položaju in da gre v tem primeru za dejavnost posebnega družbenega pomena, kjer je potreben tudi ustrezen družbeni nadzor.

Iz vseh dosedanjih primerov je zelo jasno razvidno, da najemniki grobov niso proti temu, da bi krili vse dejanske stroške, ki nastajajo z vzdrževanjem pokopališča in uporabo grobov. Tu ne more biti nobenih poslovnih skrivnosti. Zato bi bilo prav, da bi upravljalec pokopališča v jasni in razumljivi obliki predstavil javnosti vse stroške, ki nastajajo v zvezi z vzdrževanjem pokopališča in način, kako je določil novo ceno za najem grobov.

Družbeni pravobranilec samoupravljanja je na pobudo več občanov zato predlagal izvršnemu svetu Skupščine občine Kamnik, da oceni stanje in ukrepe Komunalnega podjetja, ker je po zakonu o pokopališkem redu preko pristojnega upravnega organa dolžan nadzorovati izvajanje zakona in ustreznega občinskega odloka. Predlagal je tudi, da bi celovito problematiko gospodarjenja s pokopališči obravnaval tudi zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine.

F. S.

Občan, pazi, kdaj zbolíš!

Po tridnevem ležanju in upanju na izboljšanje sem se 19. januarja letos le odločila poiskati zdravniško pomoč. Kljub še vedno visoki vročini, kašljanju in kihanju, sem se na »veliko veselje« sopotnikov v avtobusu odpravila v Kamnik. Navkljub gneči se mi je zdelo, da je bilo okrog mene kmalu dovolj prostora. Vsi namreč niso pripravljeni dobiti kaj zastoj, brezplačno, sploh, če je to bolezen. Da pa je v tem času precej najrazličnejših prehladov, angine in gripe, nam je tudi znano. Zaradi preventivne so nekatere ustanove v tem času celo zaprte za vse obiske (Dom upokojencev Kamnik). Brez razloga najbrž ne.

Vedno sem šla k zdravniku, ko sem ga potrebovala. K tistemu, ki je pač takrat ordiniral. Je že tako, da v ordinaciji ne gremo na vnaprej dogovorjen zmenek ob kavi. Sama sem se za ta korak običajno odločila šele tedaj, ko ni bilo več druge izbire in si sama nisem znala več pomagati.

Ob 8.30 sem hotela ob sprejemnem okencu oddati zdravstveno izkaznico. »Moj« zdravnik je bil v popoldanski izmeni (petek!), v sosednji ordinaciji pa »tujih« pacientov niso sprejemali. Delavka v sprejemni pisarni mi je razložila, da »smem« le k svojemu zdravniku, sicer je ona okregana od drugega zdravnika. Izkaznice ni hotela sprejeti.

Kaj zdaj? Naj bi šla domov? Spet v mrz, na avtobus, med ljudi in potem popoldne še enkrat nazaj v Kamnik? Ali pa ostati v čakalnici najmanj štiri ure in pol in sanjati o postelji ter izmenjavati bacile z ostalimi pacienti? Tako sem ostala brez tako opevane, humane, človekoljubne, zdravniške pomoči. Zelo učinkovita terapija!

Ob tem sem se spomnila dogodka izpred leta dni. Ravno tako v zimskem času je zbolela prijateljica. Imela je namen izprositi si nekaj dni dopusta za najhujše trenutke, potem pa se vrniti na delo. Poznala sem jo, in vedela sem, da bi to njeno delo trajalo le dan, dva in bi zopet obležala. Ker ni mogla sama, sem vztrajala, da grem namesto nje jaz po zdravlila. Bolezen (zelo močan prehlad) je imela že pred časom, zato bi dobila enaka zdravlila, kar pa je bilo zapisano tudi v kartoteki.

V upanju, da jo kmalu spravimo na noge, sem se odpravila v zdravstveni dom. Zdravnik mi ni verjel in je ponjo poslal rešilni avtomobil. Ker tega ni pričakovala in da je ne bi čakali, je kar prek spalne srajce ogrnila plašč in vrnili smo se v zdravstveni dom. Po »kratkem« čakanju (20 minut) in še krajšem obisku v ordinaciji, je tako pomankljivo oblečena v februarjem večeru pešočila 1,5 km proti domu. Za nameček je bila tudi lekarna že zaprta.

Ob vsem tem se nehoti poraja vprašanje, kje so vsi tisti načrti in cilji za znižanje števila bolniških izostankov z dela. V katerem predalu so obležali, da ne morejo med ljudi? So bili v poimenskih spiskih, visečih na oglasnih deskah DO? Kdo ima največ (lenuh!) in kdo najmanj (priden!) bolniških izostankov? Razne denarne nagrade, če ne zbolíš, se mi zdijo popolnoma brezutnega oziroma krivične, kajti ne zbolíš po svoji volji, pa tudi teže bolniški ne izbiramo. No, edina sreča je, da je dogodek že nekaj časa za menoj, pa vseeno razkriva našo kulturo. Smo kot otroci, ki sanjajo, kako bi bilo, če bi bilo... a ne bi bilo fino?! Žal pa nastane problem, ko se zbudimo v kruti realnosti – boleče težko nosimo »modre« odločitve našega bližnjega, ki nam hoče DOBRO.

IRENA STARE
Zajčeva 23, Kamnik

Najprej znanje, potem pa...

V 19. številki Kamniškega občana sem zasledila članek ravnateljice OŠ Komenda-Moste tovarišice Marije Moje Maleš z naslovom – prostorske težave osnovne šole Komenda-Moste. Takoj na začetku moram priznati, da ta šola resnično ni prav blesteče urejena, vendar pa je bilo v omenjenem sestavku precej pretiravanja oziroma pisateljske taktike, katere cilj je, da bi čim bolj boleče ponazorila dejansko stanje. Mogoče tega ni opazil kdo, ki ni sam okusil stolov v tej šoli, vendar pa sem jaz to dobro izkusila na lastni »riti«, če se lahko tako izrazim.

V tistih osmih letih, ki sem jih preživela na OŠ Komenda-Moste, nisem opazila preperelih okenskih okvirov, zaradi katerih bi se okna ne zapirala. Zaslediti je bilo edino taka, ki se niso odpirala, vendar se

je razred kljub temu lahko prezračil. Edini problem, ki je nastopil v zvezi s tem, so bile razbite šipe, ki so jih učenci razbili in potem ponavadi tudi plačali. Vse lepo in prav. Kar se neprepleskanih učilnic tiče, pa to: zakaj ne bi organizirali namesto športnega dne poseben dan, ko bi učenci sami uredili prostore, jih oživili? – čeprav ni nič narobe s stenami. Mogoče bi bilo dobro poškiliti v učilnico številka 4, ki je bila vedno polepšana z različnimi sestavki, članki in drugimi prispevki mladih (vsaj v času mojega obiskovanja šole, lani).

Ko smo nekoč predlagali, da bi nad table namestili svetilke, so to že čez čas res storili. To pa niso bile kakšne dotrajane, stare »lampe«, ampak moderno oblikovane luči, ki so celo, če verjame ali ne, svetile. Če pa danes ne delajo, je to res hudo nerodno. Ampak lepo vas prosim, na zvalite krivde na hišnika, ne! On vedno rad priskoči na pomoč, sploh kadar potrebujete igralca za odbojko. Dovolj šale, z razsvetljavo ni čisto nič narobe.

Precej drugače je z zamakanjem strehe. Resnično krasno se počutiš, ko ti sredi predavanja angleščine začne voda kapljati na glavo. Ampak je pa še nekaj prijetnejšega. Ko se presedeš na drug stol, boš spet začutil, kako se ti potoček deževnice vije po vratu. Glede tega se popolnoma strinjam s tovarišico ravnateljico. Če je kaj potrebno popravila, je to streha. Telovadnica bo že potrpela.

Vendar se osnovni problemi skrivajo drugje. Na stopnji izobrazbe, ki jo daje ta šola, ki ni ravno TOP – na vrhu. Ko bodo začeli učitelji s pravim načinom dela, ki bo prinašal kaj več kot »nadudlane« glave, ki vse hitro pozabijo, bodo spadale v to šolo tudi specialne učilnice. Dokler pa je način izobraževanja tam, kjer je, to je pri nekaterih predmetih, med slabim povprečjem, ne bo specializacija učilnic prinašala nič več znanja. Ne bi bilo prav, da bi vse učitelje stlačila v en koš. Pri nekaterih predmetih je ta nivo dovolj visok, da se primerja z drugimi šolami, čeprav imajo le-te urejene telovadnice, osnovna šola Komenda-Moste pa ne. Kot kaže, še ni vsem jasno, da bi bilo pametno nadarjene učence spodbujati k dodatnemu delu, pri tem pa ne bi smeli zanemarjati povprečnih. Še vedno se lahko v njih odkrije kak dolgo skrit talent.

M. J.

Odmev na članek »Potrebujemo čim več novih delovnih mest, toda ne za vsako ceno...«

Praktično ni nobene dejavnosti, ki bi ne bila okolju škodljiva: Celu, ko dihamo, izdihavamo CO₂ – saj ste že slišali, da zaradi prevelike količine CO₂ obstaja realna nevarnost, da se zemlja spremeni v toplo gredo? Torej, »ekološko osveščeni«, ne dihamo več, da ne bomo uničili okolja!

Pa pustimo šalo ob strani, saj gre za resne stvari. V 18. številki KAMNIŠKEGA OBČANA (4. 12. 1989) je bil objavljen članek v rubriki »Odmevi, polemike, kritična mnenja...«, ki je povzel pripombe na ZAZIDALNI NAČRT B7 – TITAN. Ker pa se vsaka stvar lahko prikaže na več načinov in osvetli z raznih strani, naj nam bo dovoljeno, da vsaj del stvari prikažemo še z drugega zornega kota.

Najprej samo nekaj konkretnih dopolnil polnesic in precej svobodnih interpretacij podatkov, ki so v omenjenem članku, nato pa še prikaz iste problematike na drug način:

– Območje tovarne Titan naj bi bilo na zahodu oddaljeno od Ljubljanske ceste najmanj 42 m in ne 30 m, kot navaja pisec, objekti pa najmanj 50 m. (Vir: NAČRT: TITAN, SITUACIJA M 1:500).

– Območje, kjer že stoji Titan, in območje, kamor naj bi se širili, ni rezervirano za podtalnico. Tu podtalnica je (Vir: POSEBNE STROKOVNE PODLAGE str. 26).

– V obstoječem oddelku GALVANSKE ZAŠČITE, sta že dve liniji za cinkanje, niklanje, kromanje, pa tudi za bakrenje, srebrnjenje, zlatenje. Ko se bo ta oddelek premestil na tehnološko ugodnejše mesto, naj bi bili v njem spet dve liniji: obešala in bobni. Poraba kemikalij naj bi bila večja, če bo tudi proizvodnja večja, poraba čiste vode pa bo manjša, ker bo uporabljen ZAPRT SISTEM – brez spuščanja onesnažene vode v kanalizacijo do ČN (Vir: TEHNOLOŠKE IDEJNE ZASNOVE PROIZVODNIH ORGANOV str. 40).

– Po dosedanjih ugotovitvah, ki so nam bile na voljo, naj ne bi niti cink niti nitro krom povzročala raka. Odpadki (mulj), ki vsebuje ta dva elementa, so shranjeni v PVC vrečah v tovarni samo do odvoza v nadaljnjo pedelavo. Problem teh odpadkov je torej rešen.

– Za hlajenje pri obdelavi pa se že nekaj časa uporablja nova hladilna emulzija, ki se po uporabi čisti na CCN, tako, da je ni več potrebno skladiščiti v sodih.

– V Titanu je že in tudi naj bi bil večinski del tehnološkega procesa mehanske preoblikovanje kovin. Pri tem praktično ni nobenih spremljevalcev v obliki strupenih plinov in prahu. Pri livarski proizvodnji pa se res pojavljajo tako plini kot tudi prah.

– Osnovni namen zelenic v tovarni ni varovanje od plinov onesnaženega okolja. Pred plini morajo okolje varovati sedaj predvsem filtri, ki so vedno boljši, v bodoče pa čim bolj primeren tehnološki postopek.

– Hrup se širi v okolico zaradi svoje jakosti, teren pa je eden od faktorjev, ki mu to omogoča ali preprečuje. Podobno je tudi z zazidanimi objekti. Zato je na celotno obrobje bila predvidena pozidava z objekti, ki ne bi povzročali hrupa (skladišča). Omenjeno dvigalo samo po sebi ne bi povzročalo prevelikega hrupa, zato bi ga pa lahko več prekladanja železa s tem dvigalom. Toda, tako veliko skladišče železa in tako dvigalo bi bilo potrebno samo v primeru, da se v Jugoslaviji ne bo stabiliziral trg s surovinami.

– Železniško gospodarstvo Ljubljana je 4. marca 1987 napisalo svoje pripombe na vlogo o zazidalnem načrtu. Železniško gospodarstvo Ljubljana je v januarju 1988 izdelalo tudi projekt INDUSTRIJSKI TIRI – TITAN KAMNIK (Vir: PROJEKT št. 3172, Januar 1988).

– Kmetijsko zemljišče: Na zahodnem delu je debelina humusa 30 cm (Vir: Predhodno poročilo o geološko-mehanskih preiskavah na lokaciji novogradnji DO Titan Kamnik – ZRMK 2-731/87). V vzhodnem delu pa so vrtnički na navoženih zemlji, a po katastrskih podatkih je tam še vedno travnik V. in pašnik II. razreda. (Vir: POSESTNI LIST št. 160). Zahodni del je bil že leta 1968 ponovno predviden za širitev DO TITAN. (Vir: REGULACIJSKO – ZAZIDALNI NAČRT INDUSTRIJSKE CONE v Kamniku – Maj 1968).

In še to: TITAN je želel, da bi ljudje povedali svoje pripombe o bodoči uredjenosti tega področja. Zato je zelo pozitivno, da je bilo večiko pripomb. Pisca največkrat kritičnih člankov pa je TITAN tudi že javno povabil na razgovor o tej problematiki, in če bi se odzval, bi lahko tudi videl, da je bilo na področju ekologije tudi v Titanu v času, odkar so bile narejene strokovne podlage, iz katerih je pisec črpal precej podatkov, ki so sedaj že zastareli, precej narejenega, marsikaj pa še bo. Kljub temu pa je večina njegovih pripomb vzeta za dobronamerne.

Sedaj pa še del povzetka javne razprave o osnutku zazidalnega načrta B-7, ki sta ga pripravila IBT in TITAN:

Na osnutek ZN B-7 TITAN so bile podane pripombe 10 občanov

in ene organizacije. Vseh pripomb je bilo 130, vendar so pri tem štiri družine s Podlimbarske poti dale kar 102 pripombe, ki so seveda večkrat ponovljene, kar pomeni, da je dejansko število istovrstnih pripomb po tematici, na katero se nanašajo, mnogo manjše.

Na pripombe so podani odgovori, ki jih bosta morala proučiti še pristojni komite za urejanje prostora in varstvo okolja, ter Izvršni svet SOB Kamnik in se opredeliti do njih. Odločitve bodo podlaga za nadaljnje delo v obdelavi ali spremembi ZN v predlog, ki bo po predvidevanju TITANA in projektanta znova javno obravnavan.

Najbolj številne in največkrat ponovljene so prav pripombe v pogledu ekologije, ker so prizadeti občani očitno začutili, da tako najlažje dvignejo največ prahu in na tej osnovi najlažje zaščitijo svoj posamični interes. Poleg tega se pojavlja kot problem širitev tovarne in uporaba kmetijskih, zelo ekstenzivno obdelovalnih površin, ki so po kvaliteti vsaj sporne kot 1. ktg. OBČANI – družinski člani teh družin, ki bi bili prizadeti s širitvijo tovarne TITAN protestirajo, ker pač želijo ostati v bližini tovarne TITAN in se ne bi radi preselili drugam, kljub celi vrsti ekološko naravnih pripomb na dejavnost TITANA.

Razvojni program TITANA je napad kot poskus nadaljnega in celo povečanega onesnaževanja okolja, kar seveda ni res, ker se je TITAN lotil v prvi fazi ekološke sanacije tovarne. V celoti pa se je usmeril k uvajanju moderne tehnologije, ki bo lahko vplivala na okolje samo do meja, ki so dopuščene z veljavno zakonodajo. TITANOVE dobre namere je možno videti že ob izboljšanih rezultatih meritev po delni sanaciji, ki je bila napravljena z novo SF talilno pečjo.

TITAN naj ne bi obstajal na območju, na katerem deluje več kot 90 let, češ da ogroža hiše, ki pa jih v času nastanka TITANA ni bilo in so zrasle šele pozneje. Tovarni se očita, da hoče pregnati iz sosesčine vse stanovalce, ki med drugim v veliki meri žive od proizvodnje te tovarne. Strah pred nekakšnimi nevarnimi snovmi, ki jih TITAN niti ne uporablja oz. pri njegovi proizvodnji niti ne nastajajo kot izstopni proizvodi, izlivi ali izpuhi, je neutemeljen.

Izrečena ni bila niti najmlajša spodbuda ali priznanje za pristop k modernizaciji TITANA, ki je onesnaževalec s svojo kovinsko proizvodnjo, vendar jo v skladu z dosežki moderne tehnologije lahko sanira v proizvodnjo, ki okolju ne bo škodljiva. Upravičeno je možno pomisliti, da se trenutna ekološka osveščenost in gibanje uporablja v tem primeru kot ščit za zaščito posamičnih interesov. Nujno sledi vprašanje: Ali TITAN za Kamnik pomeni kot proizvodna organizacija tako malo, da bi ga bilo možno enostavno kot dejavnost, kljub tradicijam, opustiti? Pogosto je izrečena misel, da TITAN ne sodi v okolje, kjer dela danes. Če so obtožbe utemeljene, in res predstavlja pravo EKOLOŠKO BOMBO, je treba razmisliti tudi tako, da tak postopek predstavlja samo velikanski družbeni strošek za nova onesnaževanja. Ker TITAN ve, da ni nevaren tako, kot se mu skuša naprtiti, postavlja upravičeno vprašanje: Ali je ekonomsko smotnejše seliti celotno tovarno z vsjo potrebno infrastrukturo, ali pa je razumnejše zaključiti industrijsko območje na mestu, kjer je danes, stanovalcem pa omogočiti preselitev v stanovanjska območja.

Oporekanje strokovnim rešitvam in pristupu v oblikovanju koncepta, milo rečeno predstavlja navadno blatenje TITANOVEGA strokovnega tima in vodstvo ter projektantske organizacije, ki je samo upoštevala že sprejete družbene odločitve glede razvojnega koncepta KAMNIKA. Proizvodni program TITANA se bo prilagajal razmeram na tržišču in pogojem, ki jih bodo za vsakokratno investicijo preverjale pristojne upravne in finančne institucije. TITAN se je opredelil za okolju prijazno tehnologijo.

Očitki, da niso bili upoštevani realni pogoji za razvoj tovarne kot so n. pr.: razpoložljiva energija, razpoložljive kapacitete čistilne naprave v Domžalah, razpoložljivi kadri, načrtovani železniški tir, obstoječa infrastruktura (šole, vrtci) in dr. so bili izrečeni neutemeljeno, saj je koncept v popolnem skladu s predhodnimi soglasji in mnenji posameznih organizacij, ki bodo v postopku dodelave osnutka zazidalnega načrta v predlog izdale svoja soglasja in imele možnost kontrole, ali je izdelovalec zazidalnega načrta njihove usmeritve upošteval.

Elementi varovanja narave in kulturne dediščine v nobeni izmed pripomb niso opredeljeni bolj precizno kot je to storila skupina izdelovalcev zazidalnega načrta. Vse pripombe uporabljajo citate iz strokovnih podlag. To kaže na to, da se je izdelovalec zazidalnega načrta v popolni meri zavedal problematike. V oblikovanju zgradb bo moral strniti elemente varovanja pred hrupom in estetske zahteve za oblikovanje kompleksa, ki je v tem pogledu trenutno v obstoječem stanju zelo problematičen, zato izdelovalec predlaga izdelavo krajinske študije ob Ljubljanski cesti vse od Duplice do starega dela Kamnika in enako študijo ob Kamniški Bistrici. Taka študija bi morala dosti bolj natančno opredeliti elemente varovanja okolja in določiti smernice za oblikovalske poteze v urbanizaciji obravnavanih področij.

Dostopne poti se za obstoječe zgradbe morajo spremeniti ne samo zaradi TITANA, temveč tudi zaradi rekonstrukcije Ljubljanske in Kovinarske ceste, zato so upravičene pripombe, da bi se moralo istočasno načrtovati tudi območje za drobno gospodarsko dejavnost B-11 ob Ljubljanski cesti. S tem bi odpadle nekatere pripombe, saj bi bila opredeljena namembnost objektov, ki bodo ostali. Znane bi bile oblikovalske poteze za ureditev zelene pasu ob Ljubljanski cesti in tudi prometna ureditev, ki je ostala samo na nivoju študija.

BOJAN POLLAK,
TITAN

Lepota in toplina v novem zdravstvenem domu v Kamniku

Novi kamniški zdravstveni dom navdahne obiskovalcu prijeten občutek že takoj ob vstopu. Sprejet je z izredno lepimi občutki in s polnim zaupanjem. Urejenost in resnično lep izgled zunanosti in notranjih prostorov objame vsakega pacienta s hvaležnostjo in spoštovanjem. Kako prijetno je počutje v takem okolju, kljub bolečinam, ki privedejo sem prizadetega. Vsa ta lepota pa zažari še v večjem sijaju ob prijaznem sprejemu. Že v predverju vsakega pacienta z vsjo vljudnostjo službojoči pouče, kam naj se napoti, kako se imenuje zdravnik, ki mu bo pomagal.

Posebno lep občutek pa doživi bolnik ob sprejemu pri zdravniškem osebju. Velikokrat je prijazna in čuteča beseda bolj zdravnika kot zdravlila. Tega se zaposleni v našem zdravstvenem domu dobro zavedajo. Med njimi tudi dr. Anamarija Ziherl, ki kot psihiater še posebno lepo skuša vsakega pacienta s toplimi in prijaznimi besedami spodbuditi k skupnemu premagovanju nastalih težav. Potrežljivo in pazljivo poslušava navedbe pacienta, mu obširno pojasni, kaj bo treba tudi njemu storiti, da bo uspeh zdravljenja čim boljši in hitrejši. Če le more, nudi dr. Anamarija Ziherl tudi zdravlila, ki se jih v lekarni večkrat ne dobi. V svoji skromnosti ne želi nobenih pohval.

Vendar mi srce veleva, da se ji za njeno prizadevanost in lep odnos javno zahvalim. Kako je pacientu toplo pri srcu, ko začuti razumeva-

nje in pripravljenost pomagati sočloveku v težavah. Zdravniški poklic je odgovorno delo, zato ga cenimo in spoštujemo.

Iz srca želimo, da bi dr. Anamarija Ziherl še dolgo vrsto let tako lepo in uspešno delovala v našem novem zdravstvenem domu za vse, ki jo bodo potrebovali.

Prisrčna in iskrena zahvala vam, dr. Anamarija Ziherl, in vsem, ki v tej ustanovi ustvarjate toplino in zaupanje, ko nesebično nudite pomoč tistim, ki izgube svoje največje bogastvo – preljubo zdravje.

KAMNIČANKA

Lučke občinske svetile ste lepo...

Takšnega bleščečega pričakovanja Božička, dedka Mraza in svetih treh kraljev v Kamniku ne pomniti. Celotni Titov trg je bil tako »kulturno« ogražen in namenjen – lučkam. Vas, Božiček, dedek Mraz in sveti trije kralji pa od nikoder. Ste se prestrašili birokratske zapravljenosti, ki je ves bleščeči sijaj namenila večerni puščobi srednjeveške oaze...? Od štirinajstega decembra pa vse do 8. januarja ste nam lučke zapravljenost svetile!

Komu in na čigav račun?!

Naj se sramujejo »tvorci« in skrijejo za lažnivi blišč pred upokojenci, ki so se v svojih domovih morali odpovedati »razkošju« stovratne žarnice.

IVANA SKAMEN

Bodeča neža za otroški vrtec

V naši krajevni skupnosti Šmarca imamo že 4 leta lepo urejene prostore za otroški vrtec. Otroci so dovolj. Kulturni dom je prekrasno obnovljen s požrtvovalnim in pridnim delom krajanov. Zaradi obljube, da bo v Kulturnem domu deloval otroški vrtec, je bil izglasovan tudi krajevni samoprisevek. Ta samoprisevek pridno odtegujejo od plač delavcev, dohodka obrtnikov in kmetov, pa tudi upokojencev.

Od predstavnikov občine Kamnik pa ne moremo dobiti nobenih konkretnih pojasnil, zakaj tega vrtca ni mogoče predati svojemu namenu.

Ada Humar st.

Rešimo Kamnik pred ekološko katastrofo

Nadaljevanje s 1. strani

drastično poostriča predpise, uvedla velike davčne olajšave ali enostavno prepovedala okolju škodljivo dejavnost. Če bodo republiški organi pri tem še vnaprej zatajevali, bi moral sistem odločanja v občinski skupščini sam poskrbeti za učinkovito reševanje problemov v zvezi z okoljem. Sistem bi moral delovati tako, da:

– so izbrani delegati, ki bodo zastopali občino v republiški skupščini tako ekološko osveščeni, da bodo, če bo treba, tudi z gladovno stavko skušali izsiliti ustrezne ukrepe za izboljšanje okolja;

– onemogoči takšen volilni izid, ki je odvisen od glasovanja tistih delegatov, ki so zaradi narave svoje baze, ki jih je delegirala, nujno v ekološki dilemi, t. j. ali se odločiti za socialno ali za čisto okolje oz. ali za sedanjo rast ali za čisto okolje.

– daje prednost nekompromisnim rešitvam v korist čistega okolja.

S tega vidika si oglejmo, kaj obeta volilni odlok SO Kamnik za volitve delegatov v občinsko skupščino (izhajam iz podatkov iz Odloka o določitvi volilnih enot, objavljenega v Kamniškem občanu). Recimo, da delegate uvrstimo na brezkompromisne in kompromisne po njihovi funkciji, glede na njihov (funkcijski) odnos do okolja. Razumljivo, da napačna predvidevanja niso izključena.

Tako dobimo: brezkompromisni: iz zbora združenega dela:

– gostinstvo in turizem z 2/3 delegata (trgovina, gostinstvo in turizem imajo namreč samo enega delegata),

– izobr., znanstv., kulturna skupnost 1 delegat,

– kmetijstvo in gozdarstvo 1 delegat,

iz družbeno-političnega zbora: tu imajo brezkompromisni več možnosti za številnejšo udeležbo kot v ZZD, ker tu ekološko osveščena opozicija nastopa samostojno; recimo 1/3 glasov v zboru; iz zbora krajevnih skupnosti: vključenost brezkompromisnih bo najbrž minimalna zaradi personalnih zvez, čeprav je treba vedeti, da se v posameznih KS borijo proti onesnaževanju-tu in zdaj in megalomanskemu pozidavanju.

Skupno približno 15 delegatov, ki nikoli ne bodo v dvomih, ko bodo reševali ekološka vprašanja.

Če upoštevamo, da je med ostalimi 60 kompromisnimi delegati največ tistih, ki zastopajo bazo, ki ji je ekspanzivna politika razvoja življenjska nuja, obstoja velika verjetnost, da bodo brezkompromisni preglasovani. Takšen sistem odločanja pa ne ustreza zahtevam po takojšnji, nepostopni in hkratni ekološki sanaciji.

O tem, koliko so nosilci odločitev že zamudili in koliko težkih kovin imam v jetrih, pa bolje, da ne razmišljam.

BOJAN ZUBIČ

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO

DISKOTEKA »LIFE« DOMŽALE

obratuje vsak dan od 21. do 2. ure, ob petkih, sobotah in nedeljah pa od 21. do 6. ure zjutraj v prostorih restavracije Slamnik v Domžalah.

Poleg rednega predvajanja disco glasbe vam nudimo še dodatne aranžmaje za praznovanja, poroke, rojstne dneve in podobno. Ob petkih gostujejo najboljše skupine in solisti.

V četrtek, 15. februarja ob 20. uri, pričenjamo s plesnimi večeri za srednje generacije ob raznovrstni glasbi. Nastopil bo ansambel Krt in najboljši jugoslovanski profesionalni plesni par v latinskoameriških plesih. (Plesni večeri bodo potem vsak četrtek). V prijetno vzdušje vas vabijo ŠOTORAR, PIRŠ in NAPREDEK.

Pestrost lanskoletnih razstav v Veroniki

V letu, ki je za nami, kamniška ZKO v Veroniki, ki postaja nekakšen kamniški kulturni hram, pripravila za današnje razmere presenetljivo število, predvsem likovnih razstav. Ob tem gre pohvala in zahvala tudi glavnemu organizatorju prireditvev, strokovnemu delavcu prizadevnemu Tonetu Fličarju. Tudi kvalitetna raven predstavitev je bila v glavnem zadovoljiva, v večini primerov celo nadpovprečna.

V kratkem pregledu lahko začnemo z novoletno prodajno razstavo kamniških likovnikov, na kateri so sodelovali: A. Berlec, H. Behrič, L. Kalinšek, D. Lipovec, M. Lisičić, D. Sterle in V. Železnikar. V februarju je bila v sklopu obeleževanj slovenskega kulturnega praznika pripravljena retrospektiva pokojnega kamniškega rojaka, akademskega kiparja in dolgoletnega likovnega pedagoga Leona Homarja.

Njegove male plastike ženskih figur v žgani glini so nam odkrile avtorja kot liričnega kiparskega ustvarjalca, ki je v svojih delih preselil klasični realizem. Razstava je bila posvečena petinsemdesetletnici kiparjevega rojstva. V marcu je sledila že tradicionalna »spomladanska« predstavitev foto-kino kluba Mavrica iz Radomelj. Fotografiska razstava z naslovom »Takšno te srečujem« je bila posvečena ženskam, saj so jih fotografi ujeli v svoj objektiv v različnih življenjskih trenutkih in dobah, situacijah, okoljih in razpoloženjih. Tudi naslednja razstava v maju je bila fotografiska. Predstavili so se štirje kamniški fotografi: Brane Bičanič, Marko Trobeček, France Stele in Miha Zabret, vsak s serijo črno-belih fotografij. Junija je razstavljal svoje akrilne slike Lojze Tarfila iz Železnikov. Slikar je sicer samouk, vendar je klasični

amaterizem presejal in dosegel v svojih močno barvno naglašanih krajinah zavidljivo kvalitetno raven. Slikarstvo Kamničana Dušana Sterleta smo si lahko ogledali v juliju ob občinskem prazniku. Sterle, ki je sicer grafični oblikovalec, je v svojem slikarstvu, ki črpa iz mračnega sveta ljudi z roba družbe, vzpostavil samosvojo likovno govornico. Septembra je bila pripravljena pregledna razstava kamniškega slikarja – samouka Bogdana Potnika, z naslovom »Kronika življenjske radosti«. Avtor, ki ustvarja v glavnem v risbi in akvarelu, se je predstavil kot likov-

ni kronist nekega časa in sopotnik realističnih tendenc v povojnem slovenskem slikarstvu. Ob obeleževanju stoletnice veterinarske službe v Kamniku je bila v sodelovanju z ljubljansko veterinarsko službo pripravljena razstava veterinarjev-likovnikov in njihovo slikarstvo in kiparsko snovanje. Znani kamniški slikar in literat Aladin Lanc je pripravil predstavitev svojih novjših akvarelov v novembru. Obenem je izšla tudi njegova pesniška zbirka »Cvetovi košenin«. Izčrpana razstava ob širidesetletnici kamniškega srdnega šolstva je bila na ogled v decembru. Leto se je zaključilo z razslatavo likovnih del amaterjev, članov likovnega društva iz Kamnika.

Tudi razstavniki program za letošnje leto obeta bogato in pestro dejavnost, seveda, v kolikor bodo to dopuščala sredstva.

DUŠAN LIPOVEC

Pa se sliš'...

V Kamniku smo zadnje čase pričali kvalitetnim glasbenim predstavami. Brez dvoma spadajo večeri slovenskega samospeva v vrh teh prireditvev. Ljubitelji lepe slovenske pesmi so na treh petkovih večerih v mesecu januarju gotovo prišli na svoj račun. Koncerti samospevo so redkosti v našem kulturnem življenju. Prav zato velja še toliko bolj pohvaliti zamisel obeh izvajalcev. Baritonist Samo Vremšak in pianist Leon Engelman sta skrbno pripravila programski koncept.

Prvi večer smo poslušali pesmi iz obdobja čitalnic. Slovenci v 19. stoletju nismo ustvarjali simfonij, oper, oratorijev kot drugi veliki narodi. Malemu narodu je bilo treba budniških in domoljubnih pesmi. Ta snov se je najbolje odtisnila v samospevi in zborovski pesem. Avtorji so bili v glavnem nešolani glasbeniki – samouki. Drugi večer je predstavil vrh slovenskega samospeva. To je naša novoromantična smer. Njeni avtorji, rojeni ob prelomu stoletja, so bili tudi najbolj plodoviti ustvarjalci. Zadnji koncertni večer je predstavil skladbe še živčnih slovenskih komponistov. Pet izmed njih je tudi poslušalo izvedbo svojih del, kar je bil poseben čar večera. Njihova dela bo ocenjevala prihodnost.

Izvajalca sta se lotila zelo obsežne naloge – skoraj petdeset samospevo. Njuna izvedba je bila sveža in prepričljiva. Samo Vremšak je Kamničanom sicer znan kot dolgoletni zborovodja »Lira«, tokrat pa je kot pevec dokazal, da se lahko, in to uspešno, spoprime tudi za zahtevnejšimi samospevi, kakršna so dela Marija Kogojca. Leon Engelman, pianist iz Ljubljane, ni bil samo spremljevalec, pač pa je prispeval enakovreden delež pri izvedbi.

Zalostno je, da sta koncertanta razen na zadnjem koncertu lahko gledala tudi prazne stole v že tako majhni dvorani nad kavarno Veronika. Najbolj smo pogrešali glasbene pedagoge (nekaj izjem je vendarle bilo), zborovodje, pa tudi pevce, saj jih v Kamniku ni malo.

Gotovo bodo koncerti slovenskega samospeva vsem zvestim poslušalcem še dolgo ostali v lepem spominu. Žal se izvajalca, kljub imenitni zamisli, premissljenem izboru skladb, kot tudi truda, ki ga ta koncert zahteva, nista odločila, da bi nastopila še v drugih slovenskih krajih. Brez dvoma bi ju bili povsod veseli!

JANEZ KLOBČAR

Literarni večer

V mrzlem večeru, ko je veter bril okoli vogalov in ko je marsikdo sedel doma na toplem, sem se odpravila na literarni večer. Ko sem vstopila v dvorano nad kavarno Veronika, me je spreletelo, saj si nisem nikoli mislila, da je toliko zanimanja za takšne večere. Dvorana je bila namreč polna obiskovalcev. Usleda sem se v predzadnjo vrsto. Kmalu se je začel program. V dvorano so prišli nastopajoči: učenci osnovne šole Frana Albrehta in učenci glasbene šole. Najprej je imel govor ravnatelj osnovne šole Fran Albreht, Antonin Kamin. Spregovoril je o tem, da smo lahko ponosni, ker se je Fran Albreht rodil v našem majhnem mestecu in da smo na naši šoli ob 100-letnici njegovega rojstva ustanovili šolsko kulturno društvo... Po govoru sta dve učenci glasbene šole zaigrali na klavir štiri-ročno. To je bila prelepa pesem, zelo prijetna za uho. Matej jebral življenjepis Frana Albrehta, vmes pa so se vrstile njegove pesmi; kot so: Jaz, Rodno mesto, Ženi, O, žetev, Kmečka modrost... in skladbe, ki so jih zaigrali učenci glasbene šole. Na koncu sta Tine in Aleš poklonila Albrehtovi sestrični lep šopek rož. Literarni večer mi je bil zelo všeč, čeprav sem na začetku godrnjala. Vem, da bom še šla na podobne večere in upam, da se bo med vami našel še kdo, ki bi se pridružil.

Bojana Klemenc,

nov. krožek

O. Š. Frana Albrehta

Benetke moraš videti

»Uh, Benetke! To bo zabavno! Ali si že bil v Benetkah? Veš, tam je tudi most zaljubljenecv! Pa sama voda!« Taka in podobna vprašanja in mišljenja so se nam postavljala ob novici, da gremo na šolsko ekskurzijo v Benetke. Težko in nestrpno smo pričakovali tisti terek, sedemnajstega, ko je marsikdo med nami, če ne skoraj vsi, prvič videl Benetke ali Italijo.

Meni so Benetke všeč. Ne morem ravno reči, da so me prevzele, kot najbrž prevzamejo kakšnega umetnostnega zgodovinarja, ampak zanimivo so pa vendarle. Poleg znamenite Doževe palače, Markovega trga, cerkve Svetega Marka, Velikega kanala in Mosta zaljubljenecv in vzdihljajev, ki so glavna turistična atrakcija, pa se Benetke pokažejo tudi z druge, manj bleščeče strani, ki bi jo prebivalci najbrž preradi prikrili. Ali pa tudi ne? V Benetkah je morje zelo in preveč onesnaženo. Med zasidranih gondolami lahko opaziš marsikaj, od cigaretnih ogorkov do plastičnih steklenic. Mesto propada, hiše se počasi, toda vztrajno pogrezajo, obnavljajo pa le

nekatero vile in palače. Ljudi je veliko. Benetke so atrakcija s svojo komaj predstavljenjo zgodovino, so kot privid ali sanje, toda ne kraj, kjer bi živel.

Čeprav smo bili v tem mestu na vodi le nekaj ur, smo si ga dodobra ogledali. To lahko trdim zase. Zelo zanimivo je bilo prisluhniti razlagi profesorice umetnostne vzgoje, ki nam je marsikaj povedala o nastanku Benetk. Razočarana pa sem nad drugimi, ki so obiskali Benetke izključno zaradi drugih namenov.

O tem sem razmišljala ob vrnitvi. Le koliko je danes mladih, ki jih zanima umetnost? Meni umetnost pomeni odnos med človekom in kulturo, človekovo ustvarjalnost, domišljijo in intelekt. Umetnost preko kulture človeka. In o Benetkah in njenih ljudeh je lahko razmišljati. Benetke moraš videti, jih doživeti.

Da pa smo sploh lahko obiskali in doživeli to nenavadno mesto, je s svojo pomočjo pripomogla tudi Zveza paraplegikov, za kar se ji ob tej priložnosti lepo zahvaljujemo.

Maja Štupar, 4. letnik
ZUIM – Kamnik

OBVESTILO!

Vse občane, ki trenutno kot vrtičkarji uporabljajo zemljišče parc. št. 73/1, njiva v izmeri 4276 m² k. o. Mekinje, ki je družbena lastnina pod upravo občine Kamnik (ob Prasnikiarjevem parku), obveščamo, da smo v januarju 1990 omenjeno zemljišče dodelili kot nadomestno zemljišče v zamenjavo lastnikom, ki so izgubili svoja zemljišča na Žalah za potrebe realizacije UN K-5 in K-16 Žale. Vse vrtičkarje prosimo, da navedeno upoštevajo ter čimprej odstranijo vse eventualne posevke z zemljišča.

Komite za urejanje prostora in varstvo okolja
SO Kamnik

Zveza kulturnih organizacij Kamnik

Vabimo vas

Razstavišče Veronika, Kamnik
od 6. do 22. februarja 1990

Polde Mihelič Včerajšnji svet

Razstavo si lahko ogledate ob delavnikih od 10. do 12. in od 16. do 18. ure, ob sobotah in nedeljah le dopoldne, na Slovenski kulturni praznik pa od 9. do 19. ure.

Dvorana Veronika, Kamnik
Sreda, 7. februarja 1990 ob 17. uri

M. Mazzini: Slonček Leopold

Lutkovna predstava za majhne in velike otroke
v izvedbi lutkarjev iz Besnice pri Kranju

Srednja ekonomsko-naravoslovna šola Rudolfa Maistra,
Kamnik
Petek, 9. februarja 1990 ob 20. uri

XI. Revija pevskih zborov občine Kamnik

Osrednja občinska prireditvev v počastitev Slovenskega kulturnega praznika, na kateri bo nastopilo deset odraslih pevskih zborov občine

Velika dvorana kina DOM, Kamnik
Petek, 16. februarja 1990, ob 20. uri

Slovenec sem... Pa tja

Odrska lepljenka, satirično-kabaretna predstava z mnogo glasbe, petja, koreografije... in veliko mero kolektivnega prizadevanja.
Gostuje gledališče VRBA iz Žalca.
Režija, koreografija, dramaturgija, priredba: Bogomir Veras

Velika dvorana kina DOM, Kamnik
Sreda, 21. februarja 1990 ob 20. uri

Veselite in žalost – s pesmijo skozi Valvasorjevo slavo

KONCERT McPz »Lipa zelenela je...«
pod vodstvom Jerneja Habjanica

Informacije, rezervacije vstopnic:
ZKO, Japljeva 2 (Veronika), tel. 831-612!

Kako obnavljamo staro mestno jedro Kamnika

(2)

Praden nadaljujemo s suhoparnim »poročilom« o revitalizaciji mesta, naj nam bo dovoljeno še nekaj uvodnega razmišljanja, ki ga lahko razumete tudi kot dobronamerno provokacijo.

Za domačina je vedno značilno, da v svojem vsakdanju ne zaznava kakovostnih stvari v svoji neposredni okolici. Dnevno hodi mimo njih in se prebudi iz svoje samozadovoljnosti šele, ko mu nekdo njegov ljubi vsakdanjik hoče spremeniti.

Dr. A. Stres pravi sicer ob neki drugi priliki naslednje: »Tu je tiha večina (kot nasploh v Sloveniji), ki se zgane samo ob zelo perečih vprašanjih, v nevarnih trenutkih. Ko pa je treba dolgoročno misliti in zavestno nekaj napraviti, ne samo na nekaj reagirati, ostaja bolj ali manj negibna.«

Ko preberemo te vrstice, se nam zdi, da je ta slovenski filozof zapisal to prav Kamničanom.

Zato rabimo neobremenjene »misionarje«, ki nas bodo prebudili iz naše malomeščanske samozadovoljnosti in nas prisilili v aktivno sodelovanje pri oblikovanju našega mesta.

Tudi v arhitekturi in oblikovanju prostora poznamo pojem – imaginacija.

To je nekaj, česar še ni, kar naj bi šele bilo, ne vemo pa čisto točno, kako naj bi to izgledalo.

Ne gre za iznajdbo genialnih rešitev (za iznajdbo »ta krivega pulfra«, ki bo nesel okrog vogala), saj je že v naših sosednjih mestih (Ljubljana, Kranj, Škofja Loka) veliko narejenega v tej smeri. Še več je v tej smeri narejenega drugod po zahodni Evropi, proti kateri se tudi vedno bolj brepeneče oziramo.

Vendar moramo biti tudi pri teh vzorih vedno kritični. Ne smemo se spustiti v neživiljenjsko kopiranje znanih stvari, ampak izhajati iz oplemenitene ideje naše tradicije in nacije.

Tu pa se nam kaže na obzorju že zopet druga skrajnost, neinventivno restavriranje spomenikov, ki velikokrat to niti niso ali kar je še slabše, gradnja novih, slabih ponaredkov, ki že mejijo na kič. Primer za to je stari gasilski dom, sedaj nova tržnica.

Vsak čas, doba, je dala arhitekturi svoj pečat, videz, funkcijo.

Vsak gradbeni slog je pustil v mestih in hišah svojo sled, nad katero se danes navdušujemo.

Danes pa mladim inventivnim arhitektom ne zaupamo več. Čas naj bi se ustavil in nismo pripravljeno verjeti, da lahko tudi moderno oblikovan kakovosten objekt, ki se bo vklapljal v staro arhitekturo in jo dopolnjeval, istočasno pa ji tudi konkuriral, pomeni v danem prostoru novo kvaliteto.

Kako restavrirati in predstaviti staro, se tudi po več kot pol stoletja še vedno lahko učimo pri dolgo zatajevanem in sedaj gloričarjem mojstru Plečniku.

Za primer vzemimo njegov EMONSKI ZID. Ni ga predstavljal samo kot arheološki spomenik, ampak mu je dodal nove, moderne kvalitete, s katerimi ga je vključil v sodobni utrip mesta.

Samo kontrast izlušči kakovost in ne neinventivno netveganje mlačnega povprečja.

Pravijo, da je arhitektura kot oblak, ki se neprestano spreminja in zavzema nove nepričakovane oblike, ki so včasih v detajlu tudi neutemeljene, ki pa v celoti pomenijo vse bogastvo pogleda. Arhitektura, ki prevladuje sedaj, je nečustvena, brez lastnega »jaza«, je strogo racionalna. Pravijo tudi, da je racionalnost človeku prirajena.

Po zadnji vojni je bila nekaj časa morda nujna, pravimo morda, se je pa do danes izrodila v svojo skrajnost. Samo poglejmo naše vasi!

Sedaj moramo poiskati nove kvalitete, ne ponavljati preživele arhitekture, ampak iz naše bogate dediščine narediti novo.

Živimo v težkih časih, vendar tudi z minimumom, ki je dobro premišljen, je moč veliko doseči.

Pri tržnici smo pač že zamudili. Kaj pa bomo naredili s prostori, ki ga »Alprem« zapušča? Ali se bomo zopet prebudili, ko bo že prepozno in nato pri gostilniških omizjih modrovali, kako je to in to narobe narejeno?!

Menimo, da je ta prostor za Kamnik velik izziv.

Čemu nameniti ta prostor in kako ga oblikovati?

Po našem menju se nam tu ponuja enkratna priložnost, da ustvarimo primerno arhitekturo neko mentalno podobo sožitja starega in novega. Vendar se mo-

ra vedeti in videti, kaj je staro in kaj je novo. Pravimo novo in ne kopija starega!

Vse to bi morala zajeti in upoštevati revitalizacija. Priznati morate, da je to res obsežna in zahtevna naloga, ki bo zahtevala veliko časa in energije nas vseh in seveda tudi denarja.

In tako smo se iz filozofiranja spustili v kruto sedanjost, k denarju, kjer smo vsi najbolj občutljivi in če nekaj plačujemo, želimo vedeti tudi za kaj.

Vsi vemo, da se je lahko pričelo organizirano delo na obnovi šele taktat, ko je IS občine Kamnik določil, da se 0,8% iz BOD (brutto osebni dohodek) namenja revitalizaciji.

Taktat so se sredstva skokovito povečala, vendar s številkami tukaj ne bi »težili«, saj veljajo zaradi visoke inflacije tako samo nekaj ur. Poudarjamo pa, da so vsa sredstva vezana pri LB Kamnik in obrestovana z dnevno konformno stopnjo. Obračun revalorizacije pa pripisuje banka na zadnji dan v vsakem mesecu. Pripisana revalorizacija pomeni ohranjanje realne vrednosti združenih sredstev pri LB Kamnik.

Povedati pa moramo še, da je bilo finančno poročilo za prvih devet mesecev 1989 posredovano v presojo najprej IS skupščine občine Kamnik, nato pa še vsem trem zborom skupščine. Končno letno poročilo in plan za naslednje leto pa obravnava in sprejema Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik.

Na zboru KS občine Kamnik je predstavnik KS Kamnik zanimala možnost finančne pomoči privatnim lastnikom hiš v Kamniku.

Naj ponovimo pojasnilo, ki je bilo dano KS Kamnik na skupščini.

Kljub dokajšnjim sredstvom, ki se zbirajo za revitalizacijo mesta, privatni lastniki sedaj še niso prišli na vrsto. Objekti, ki so v družbeni lasti in so v upravljanju Samoupravne stanovanjske skupnosti, so v tako slabem stanju, da vsak gradbeni poseg kar »golta« denar. Ti objekti morajo imeti prednost, saj so nam vsem v sramoto.

Vsi pa smo se strinjali s tem, da se bo moral že v najkrajšem času najti tudi način pomoči privatnim lastnikom. Poudarjeno pa je bilo tudi, da bodo morali imeti prednost pri tem tisti, ki bodo objekte res prenavljali in s to prenavo tudi obogatili življenje v Kamniku. Poraba te finančne pomoči pa bo morala biti tudi bolj nadzorovana, da se bo denar porabil res namensko.

In kateri objekti so sedaj »na vrsti« za prenavo?

Že v prvem sestavku smo jih našli. Malo več se bomo pomudili pri dveh, ki Kamničane najbolj zanimata. To je Maistrova rojstna hiša in območje Malega gradu, še posebej cerkvice na Malem gradu.

Pri Maistrovi rojstni hiši (Kidričeva 25) se silno zapleta pri preselitvah strank, ki sedaj stanujejo v tem objektu. Ker so stanovalci zaslutili, da se nam precej »mudi«, so začeli, to lahko rečemo, z izsiljevanji, ki jim je težko ugoditi.

Koliko energije in dela (potrebnege in nepotrebnege) je treba pri takih preselitvah, ve samo tisti, ki je kdaj delal v stanovanjskem gospodarstvu ali pa ima v svoji hiši stranko, ki bi jo rad izselil, ker pač rabi stanovanje za svoje otroke.

Že na skupščini smo simbolično povedali, da je naše delo podobno gospodinjinemu, za katero pravijo, da ves ljubi dan trdo dela, zvečer pa nima kaj pokazati.

No, ko bodo enkrat ti problemi urejeni, želimo tudi v tej hiši urediti v prtiličju in nadstropju poslovne prostore in lokale, v sklopu teh prostorov pa naj bi bila predstavljena tudi zgodovina hiše in seveda tudi naš pomembni rojak.

Tudi v podstrešju te hiše, ka-

kor tudi v podstrešjih vseh ostalih hiš, ki jih obnavljamo, želimo urediti podstrešna stanovanja, dostopna po samostojnem stanovanjskem stopnišču.

Ta podstrešna stanovanja naj bi bila zgrajena samo do nekako dopolnjene III. gradbene faze. Končana naj bi bila vsa gradbena konstrukcijska dela in zunanost zgradbe, ter vertikalni instalacijski vodi.

V tej fazi naj bi se nato stanovanja prodala. Tako bodo kupcu (pri tem mislimo predvsem mlade družine) dostopnejša po nižji ceni, saj bo kupec vsa obrtniška dela, ki so najdražja, lahko končal sam.

Že v času med obema člankoma pa se je pojavil problem cerkvice na Malem gradu, kar predstavlja tudi popolnoma nepričakovano breme vsem.

Zakaj nepričakovano? Vemo,

da je bil za to območje že narejen ureditveni načrt, ki bi ga morali vsi Kamničani pozonati, saj je bil v javni obravnavi in seveda tudi javno razgrnjen. Ta načrt predvideva neko načrtno urejanje tega prostora, to urejanje zahteva tudi svoja sredstva, ki jih bo treba po nekem strokovnem dogovoru tudi zagotoviti in določiti vrstni red trošenja.

No in sedaj naenkrat »bomba«, da grozi cerkvice celo porušitev opornih zidov.

Čisto na kratko. Pri tolikih sanacijskih delih na tem objektu do tega ne bi smelo priti. Se posebej, ker taktatni izvajalci del podarjajo, da so že taktat opozarjali, da je površinska sanacija, brez globinskih raziskav, kratkotrajno zapravljajeno denarja.

Menimo, da so vsi prizadeti, ki so kakorkoli vezani na ta objekt po službeni dolžnosti, tu dobili

»cvček«. Sanirati tak objekt brez programa prenove, brez globinskih raziskav, brez projektov, po gasilsko, ko že gori, to po našem mnenju ni strokovno.

Toda sedaj je problem tu in objekt, ki ni pomemben samo za Kamnik, ampak za vso Slovenijo in tudi Evropo, moramo zopet po gasilsko reševati. Za koliko časa? Vztrajali bomo, da taktat ne bo tako. Sanacija mora biti strokovna in temeljita.

Končati moramo, saj bo sicer sestavek utrujajoč, kolikor to že ni. Za nadaljevanje se ni treba bati. Kolikor je hiš v Kamniku, toliko nadaljevanj bo. Zato se bomo na teh straneh še srečali, saj bodo naše misli v tem sestavku verjetno sprožile tudi kakšne odmeve. Tako bi bilo tudi prav.

SKG Kamnik
IVO STRAŽAR, dipl. ing. arh.

Zimska pravljica ali dedek Mráz nekoliko drugače

Zimska pravljica velja samo za otroke, dedek Mráz nekoliko drugače pa za vse mamice, tovarišice, darežljive trgovce, prijazne mlade igralce, sploh za vse, ki so se v KS Srednja vas prebudili ob trkanju stabilizacijskega dedka Mráza.

Pred davnimi časi, bolj natančno, dobrih deset dni pred novim letom, je dedek Mráz pričel trkati po oknih naše krajevne skupnosti. Povedal je presenečenim staršem, da je v težkem gospodarskem položaju, a da nima zato otrok nič manj rad. Povabil jih je, da so staknili glave in pričeli razmišljati. Starši, tovarišice; nasploh prijazni ljudje, prijazen povabilom radi prisluhnejo. Porazgubili so se vsak na svoj konec in dedka Mráza povabili naj le pride ob koncu leta.

Tako je prišel petek, zadnji petek v lanskem letu. Dvorana kulturnega doma je bila nabito polna. Preko sto povabljenih malčkov s starši je sedelo ali stalo in zrló v zavese pred odrom. Ob sedmih so se te razgrnile. Pojavila se je Pepelka. Prava Pepelka, s tridesetimi krpmami na obleki. Tu je bila njena mama, njeni sestri in še kup drugih pravljinskih in malo manj pravljinskih likov, ki ne bi sodili sem, če ne bi bila to predstava »Pepelka nekoliko drugače«. Mladi so pravljico dobro odigrali, za kar so prejeli navdušen aplavz.

Nato je na povabilo povezovalke programa čela dvorana klicala

dedka Mráza. Tega nam je posodil vrtec iz Kamnika. Šaljiv dedek Mráz je bil. Najprej je na strokoven način ugotovil, da je v dvorani zelo malo pridnih otrok. Tako je postal malo sumljiv, ker je zagotovil, da ima v košu daril samo za prvi dve vrsti. Otroci s tem niso bili zadovoljni, zato sta morali Pepelkini sestri še po veliko, veliko daril. Tako so jih vsi trije delili. Otroci pa so peli, pripovedovali, se smejali in tudi jokali. A dedek Mráz, kakor vsi dedki Mrázi, je znal razvedriti, potolažiti in seveda na koncu objubil, da drugo leto spet pride.

S pravljicami je križ. Ta je tako

Brezhibno vozilo je varno vozilo

V okviru akcije – 10% je 9. decembra AMD Kamnik organiziralo brezplačne preventivne tehnične preglede motornih vozil, ki so potekali pri tovarišu Šepetavcu, aktivnemu članu AMD Kamnik. Tega pregleda so se lahko udeležili člani in nečlani AMD Kamnik. Pregledali so okrog 120 vozil, od katerih je bila tretjina tehnično brezhibnih. Glavne pomanjkljivosti so bile: neučinkovite zavore, zglobi, kretni mehanizem, pnevmatike (obraba avtomobilskih gum), nepravilno nastavljene luči, slabi brisalci, zvočni signali in podob-

zmedena in tako resnična, da bolj ne more biti. Res, lepo je bilo in lepo je videti šolarje, ko gredo v šolo z vrečkami, ki jim jih je podaril dedek Mráz, sešile pa njihove mamice. Mogoče se drugo leto spet oglasi ta zimski dobrotnik, mogoče mu to pride v navado, mogoče bo za zgled drugim, ki bi radi razbili monotono sindikalnega dedka Mráza. Tovarišici Jani in vsem, ki so ji pomagali, je to uspelo.

TONE ŠUŠTAR

Pripis: Bralcem se opravičujemo za zakasnele prednovoletne prispevke, do tega je prišlo zaradi izpada ene številke v januarju.

VABILO

KO ZZB NOV Tuhinj in mladinska organizacija Tuhinj vabita na tradicionalni pohod na Oseke v nedeljo, 11. februarja 1990. Proslava bo ob 10. uri. Prosimo za čim večjo udeležbo.

Popravek

V 1. številki Kamniškega občana je v zahvali ob smrti CIRILA ROMŠAKA pomotoma izpadla zahvala njegovim sodelavcem iz DO Zarja Kamnik za nesebično pomoč. Za napako se svojcem in bralcem opravičujemo.

Uredništvo

Vse za maškare, tudi po naročilu, v otroški trgovini

»KIM«, Trg talcev 8, Kamnik.

FRIZERSKI SALON »EDITA«

Japljeva 4, Kamnik

Vse stranke obveščamo, da je salon ponovno odprt vsak dan od 6. do 19. ure, v soboto od 6. do 12. ure.

SKUPŠČINA OBČINE KAMNIK
Sekretariat za družbene dejavnosti
– raziskovalna dejavnost –

RAZPIS RAZISKOVALNIH nalog za leto 1990

1. ORS Kamnik razpisuje natečaj za izbor raziskovalnih nalog v letu 1990, pomembnih za družbenoekonomski razvoj občine.

2. ORS bo (so)financirala naloge s področij, ki so opredeljena s Samoupravnim sporazumom o temeljih plana ORS Kamnik za obdobje 1986–1990

- raziskave s področja informacijskih sistemov v DO
- raziskave s področja elektronike in računalništva
- raziskave s področja uvajanja novih tehnologij, tehnoloških postopkov in materialov
- raziskave s področja ekologije
- raziskave, ki jih predlagajo DO in niso nujno s področja prvih treh alinej

3. Na razpis se lahko prijavijo znanstveno-raziskovalne institucije, druge OZD, društva in posamezniki.

Na razpis se lahko prijavijo tudi posamezniki z magistrsko in doktorsko raziskovalno nalogo, katere vsebina naj bo aplikativna za kamniški prostor.

- Prijava mora vsebovati:
  - naziv organizacije, ki predlaga raziskovalno nalogo
  - naslov raziskovalne naloge
  - naziv nosilca in izvajalcev ter sodelavcev raziskovalne naloge ter recenzorja (mentorja)
  - izhodišče, cilj in namen naloge
  - predvideni pričetek in zaključek nalog
  - finančno predračun (s sofinancirji)

5. Naloge, ki so jih nekateri izvajalci že predlagali in so usklajene s tem razpisom, bo ORS obravnavala enakovredno nalogam, prijavljenim na ta razpis.

6. Rok za prijave nalog je 1. marec 1990 na naslov: SO Kamnik, Sekretariat za družbene dejavnosti, Raziskovalna skupnost, Ljubljanska 1.

Modni frizerski salon

»IRENA«

na Kidričevi 32, zaposli frizerko s prakso.

AVTOZAŠČITA

GOLOB STANE

Cankarjeva 21, Kamnik, tel.: 831-446. Odprto od 15. do 19. ure.

Mali oglasi

OBRITNIKI! vaša reklama propaganda lahko oživi z vašim reklamnim napisom na športnem področju, če vi tako želite. Ponudbe pod: »Športno sponzorstvo« pošljite na uredništvo Kamniškega občana.

Za nekajurno tedensko pomoč pri hišnih delih (čiščenje oken idr.) iščemo žensko, večšo hišnih opravil. Gašperič, Rozmanova 1, nasproti »Ideje«.

V kamniku išče invalidka dobro gospo za nego in majhno pomoč pri kuhanju. Ostalo po dogovoru. Pišite na naslov: Žakelj Edo, Beethovnova 4, Ljubljana.

V Kamniku iščem garsonjero ali enosobno stanovanje. Nudim predplačilo. Tel. 831-631 (dopoldan).

ABC-POMURKA
TP »KOČNA« KAMNIK
TOZD MALOPRODAJA

Dežurstvo živilskih trgovin

Marec:

SOBOTA, 7.-19. ure	NEDELJA, 8.-11. ure
3. 3. Zaprice, Duplica	4. 3. Zaprice
10. 3. Bakovnik, Šmarca	11. 3. Bakovnik
17. 3. Emona, Moste, Stranje	18. 3. Emona
24. 3. Merkator, Komenda	25. 3. Merkator

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK

POZIVA

samoupravne organe delovnih organizacij, krajevne skupnosti, politične organizacije, društva in druge organe na območju občine Kamnik, da na podlagi odloka o častnih priznanjih in nagradah občine Kamnik (Ur. vestnik Gorenjske št. 6/64-1974) in Pravilnika o podeljevanju častnih priznanj občine Kamnik (Ur. list SRS, št. 19/81) dostavijo komisiji do 15. marca 1990 predloge z obrazložitvijo za podelitev:

- zlate plakete Kamnika
- srebrne plakete Kamnika
- bronaste plakete Kamnika
- javnega priznanja Kamnika

Predlogov, dostavljenih po 15. marcu 1990, komisija ne bo mogla upoštevati pri oblikovanju predloga za podelitev priznanj ob letošnjem občinskem prazniku.

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA
SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK

Komisija za delovna razmerja
osnovne šole Toma Brejca Kamnik
objavlja prosta dela in naloge

čistilke

za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.
Poskusno delo traja en mesec.

Nastop dela takoj ali po dogovoru.

Prošnje sprejemamo 15 dni po objavi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage
žene, mame, stare mame, tašče,
sestre in tete

PAVLE SUŠNIK

rojene TOMAŽIČ
s Kovinarske 28/c

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem, Zavodu za usposabljanje invalidne mladine Kamnik in VVO A. Medveda za podarjeno cvetje, izraze sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala pevcem za ganljivo petje, govorniku za poslovilne besede in g. župniku za lep pogrebni obred. Še enkrat hvala vsem, ki ste jo imeli radi.

Žalujoci vsi njeni

Januar 1990

Ko bo pomlad na tvoj vrt prišla,
čakala bo, da prideš ti,
sedla bo na rožna tla
in jokala, ker te ni.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi
izgubi naše mame, stare mame,
sestre in tete

TEREZIJE HRIBAR

p. d. Bergantove mame iz Buča
7

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom za nudeno pomoč v težkih trenutkih, sorodnikom, prijateljem in sodelavcem ter vsem, ki ste jo imeli radi, ji darovali cvetje, nam izrazili sožalje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Posebej hvala dr. Heleni Pikel-Istenc za zdravniško pomoč v času njene dolgoletne bolezni, moškemu pevskega zboru Mavrica iz Srednje vasi za zapete žalostinke in g. župniku za lep pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njeni

ZAHVALA

V 94. letu nas je zapustil dragi
oče, stari ata, pradedek in stric

JOŽE RESNIK

Žubejevo 4

Iskreno se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom in prijateljem za pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej hvala gasilcem GD Sela in drugih gasilskih društev za svečano spremstvo in cvetje, pevcem Lire za ganljivo petje, predstavnikoma KO ZB NOV Srednja vas in GD Sela za lepe besede slovesa ter duhovnikoma za opravljeni pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njegovi

Januar 1990

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega očeta,
dedka in pradedka

FRANCA POGAČARJA

s Kajuhove poti 1 v Kamniku

se najiskrenejše zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam pisno in ustno izrazili sožalje, pokojniku podarili cvetje in ga pospremili na zadnji poti. Hvala borčevski organizaciji, tovarišu Cirilu Merčunu in tovarišu Antonu Modicu za poslovilne besede, gospodu župniku za pogrebni obred, sodelavcem iz DO Titan in Alprem, osebju Doma upokojencev Kamnik za skrbno nego, pevcem, stanovalcem s Kajuhove poti 1 do 9, Župančičeve 6, Ljubljanske 3/c in Doma upokojencev Kamnik ter kolegicam iz Modne hiše Ljubljana.

Žalujoci: sin Slavko, hčere Marica, Tončka in Jelka z družinami

Kamnik, januar 1990

ZAHVALA

V 86. letu starosti nas je
zapustila naša draga žena,
mama, stara mama, prababica in teta

ALOJZIJA PESTOTNIK

iz Golice 17

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi tovarišici Mariji Žavbi in tovarišu Antonu Modicu iz Društva upokojencev Kamnik za poslovilne besede in g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njeni

Golice, Ljubljana, Črna, Kamnik, Kresnice,
Rogaška Slatina, december 1989

ZAHVALA

V 89. letu starosti nas je zapustil
naš dragi oče, stari oče,
pradedek, stric, tast in svak

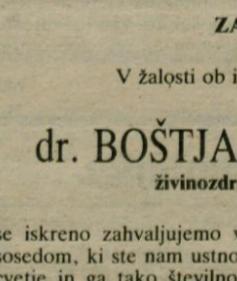
LEOPOLD LUKAN

gradbeni delovodja v pokoju
iz Zduše 4

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, krajanom, sosedom in znancem za pisno in ustno sožalje, darovano cvetje in dar za druge namene ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala tudi patronažnim sestram ZD Kamnik, osebju Doma upokojencev Kamnik, Društvu upokojencev Kamnik, sestram uršulinkam iz Mekinj in g. župniku Gosercju ter p. Ernestu za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci njegovi

Januar 1990

ZAHVALA

V žalosti ob izgubi našega ljubega

dr. BOŠTJANA KORDAŠA

živinozdravnika v pokoju

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem ter sosedom, ki ste nam ustno ali pisno izrekli sožalje, darovali cvetje in ga tako številno pospremili na njegovi poslednji poti. Zahvaljujemo se tudi gospodoma župniku Dragu Markušu in p. Franciju za lep pogrebni obred. Iskrena hvala tudi predstavniku Veterinarskega zavoda ljubljanske regije dr. Janezu Kebru za tople besede ob njegovem grobu in za poslednji pozdrav predstavnikov Društva upokojencev. Vsem še enkrat hvala.

Vsi njegovi

Kamnik, Ljubljana, Škofja Loka,
Velike Gorice pri Celovcu, Brno in Zagreb, januar 1990

Na podlagi 14. in 16. člena Zakona o evidenci volilne pravice (Ur. list SRS, št. 7/74) in 3. člani Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o evidenci volilne pravice (Ur. list SRS, št. 42/89)

OBVEŠČAMO

vse delovne ljudi in občane občine Kamnik, da imajo **pravico vpogleda v splošni volilni imenik**, ki se nahaja na sedežu upravnega organa Občine Kamnik, Titov trg 1 ter zahtevati morebitne popravke.

Da v zvezi s tem ne bi prihajalo do težav na samih voliščih na dan volitev, opozarjamo volilne upravičence na sledeče:

– Volilni imeniki so sestavljeni na osnovi evidence registra stalnega prebivalstva. Zato ob tej priliki ponovno opozarjamo vse občane, ki še niso javili spremembe naslova stalnega prebivališča, da to storijo čimprej – najkasneje do 15. 3. 1990.

– V splošni volilni imenik za posamezna volišča so vpisani vsi delovni ljudje in občani, ki so imeli na dan sestave splošnega volilnega imenika stalno prebivališče na območju, na katerem bodo volili in ki bodo najpozneje na dan volitev (8. 4. 1990) oz. v času od 9. do vključno 22. 4. (za volitve 22. 4. 1990) dopolnili starost 18 let.

– Kdor ni vpisan v volilnem imeniku, ne sme voliti. V primeru, da kdo pomotoma ni vpisan, lahko voli na podlagi potrčila, izdanega pri tukajšnjem upravnem organu. V dneh volitev (8. in 22. 4. 1990) bo v ta namen uvedeno dežurstvo na sedežu Sekretariata za notranje zadeve občine Kamnik.

SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE
OBČINE KAMNIK

Občinski svet ZSS Kamnik in občinska raziskovalna skupnost Kamnik objavljata

razpis

o podelitvi nagrad in priznanj za inovacije
v občini Kamnik za leto 1990

1.
Za nagrade in priznanja lahko kandidirajo delavci v združenem delu občine Kamnik, ki so v letu 1989 uresničili svoje dosežke na področju inovatorstva (izumi, modeli in vzorci, tehnične in druge izboljšave).

2.
Kandidate za nagrade in priznanja lahko predlagajo:
– komisija za inovacije ali drugi odbori za inventivno dejavnost v podjetju
– delavski svet podjetja
– društva DIATI
– strokovna društva in
– posamezniki
Za nagrade se lahko prijavijo tudi inovatorji sami.

3.
Prijava v pisni obliki mora vsebovati:
– osebne in splošne podatke prijavitelja,
– opis ali risbo prijavljene inovacije
– podatke za vrednotenje inovacije: prihranek, uporabnost, izvirnost, vpliv na delovne pogoje,
– pogoji nastanka, pomembnost za stabilizacijo,
– dokazilo, da je inovacijo obravnavala in priznala pristojna komisija, odbor ali drugi pristojni organi

4.
Na predlog razpisne komisije in na osnovi pravilnika o podeljevanju nagrad in priznanj bosta Občinska raziskovalna skupnost Kamnik in Občinski svet ZSS Kamnik podelila denarne nagrade s plaketami in nagrade s priznanji najboljšim inovatorjem v letu 1989.

5.
Prijava zbira Občinska raziskovalna skupnost Kamnik, Ljubljanska 1, do 15. marca 1990.

6.
Nagrajenci bodo objavljeni v Kamniškem občanu. Nagrade in priznanja bodo podeljene ob praznovanju 1. maja v Kamniški Bistrici.

7.
Vse dodatne informacije v zvezi z razpisom lahko dobijo kandidati na sedežu Občinske raziskovalne skupnosti Kamnik, tel. št. 831-513 ali na Občinskem svetu ZSS, Titov trg 1., tel. št. 831-316.
Predsednik odbora za spremljanje pri ORS: Andrej Vozel, l. r.
Predsednik OS ZSS Kamnik: Tone Istenc, l. r.

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je zapustil

ALOJZ PEC

iz Zajasovnika 12

Iskrena zahvala vsem za številno spremstvo na njegovi zadnji poti, za izrečena sožalja, cvetje oz. namensko darovanje. Hvala g. župniku, pevcem, praporščakom, gospe Cenetovi in Jožetu Semprižniku. Hvala dr. Milanu Kralju za dolgoletno pomoč.

Žalujoci: žena Ivanka, sin Marjan z družino,
Janko in Ivica z družinama in sorodstvo iz Loke
pri Zidanem Mostu

Kamnik, januar 1990

Storimo vse, da bo promet varno potekal!

Kot udeleženelec v cestnem prometu človek nastopa v zelo različnih vlogah: voznik, pešec, kolesar, potnik, inštruktor, prometnik itd. Vsak voznik vozila na motorni pogon se pojavlja tako v vlogi pešca kakor tudi kolesarja. V vedenju in doživljanju ljudi na cesti so velike razlike, ki jim botrujejo starost, izkušnost, poučenost, izobrazba, zdravstveno stanje in osebni značaj.

Kolesarji se počutijo neobgledne in venomer ogrožene. Vozniki vidijo v drugih voznikih neljubne tekmece, v pešcih pa posebej zaš-

čiteno »skupino«. Pešci gledajo na avtomobile kot na krvoločne zverine, ki jim strežejo po življenju. Vsi pa kršijo predpise in drug drugemu otroško kljubujejo. Pa vendar se ta neenotna skupina ljudi znajde na skupnem prizorišču z enakimi ali vsaj podobnimi cilji. Vsi so v gibanju (z različno hitrostjo) v istih ali nasprotnih smereh, zato da bi premagali to ali ono razdaljo oz. se premaknili iz enega v drugi kraj. Vsaka skupina dosega ta cilj po svoje, odvisno od sredstev, s katerimi sodeluje v prometu, od

cestnih površin, določenih za posamezne vrste udeležencev in od njihovih telesnih in duševnih lastnosti.

Vsem udeležencem je v prid, da se promet odvija tekoče, hitro in varno. To pa lahko dosežemo samo, če vse skupine udeležencev med seboj tesno sodelujejo in če poznajo lastnosti oz. načine vedenja in odzivanja drugih. Drugače povedano, vsi naj pozorno spremljajo ravnanje drugih uporabnikov ceste, predvidijo njihove reakcije, spoštujejo njihove pravice in interese, uskladi-

jo in prilagodijo način vožnje in gibanja ne samo prometnim predpisom, temveč tudi ukrepom drugih udeležencev, preprečijo nevarne situacije in si medsebojno pomagajo. Vsi se morajo zavedati, da naglica v prometu pripelje slej ko prej do nezgode. Če se čedalje hitrejši tempo življenja odraža tudi v prometu, ostanimo vsaj na cesti mirni, previdni in potrpežljivi. V neposrednih stikih z drugimi udeleženci bodimo spoštljivi, vljudni in prisrčni.

PRESEDNIK SPV:
Ivan PRISTOVNIK I. r.

Mali hišni svet Groharjeve 4

Dan kot vsak drugi dan. Ali pa tudi ne! Vsaj za življenj na Groharjevi 4 na Duplici je bil to poseben dan. Vse je vrelo, vse je vrvelo, hitelo, se pripravljalo in seveda včasih tudi (za sebe ali v steno), oprostite mi, kaj srednje nespodobnega izreklo.

Pa kaj češ, v vsej tej vnemi, ki smo jo doživeli tisti dan, tudi ni šlo vse po maslu (kot še marsikje drugje). No, če ste pomislili kaj takega, vam lahko kar takoj povem, da to niso bile priprave na kakšen miting. Ker smo očitno (vsaj glede na avtobusno ali telefonsko povezavo) nekaj dni pred ostalimi, smo na Groharjevi 4 ustanovili poleg »nenavadnega« se »mali« hišni svet pod vodstvom Metke »Strašne«, ki je sicer tudi predsednica »velikega« hišnega sveta. Kaj pa sploh je »MHS« (mali hišni svet), se sprašuje marsikdo? Naj vam kar takoj izdam skrivnosti. MHS je sestavljen iz vseh otrok Groharjeve 4 od 1. do 100. leta starosti.

In kaj so storili, da jih omenjamo v tem članku? Za spremembo, nobene nagajivosti! Organizirali so razstavo likovnih del in ročnih izdelkov (seveda njihovih), ob tem pa še bogat srečolov in del veselice. Ha, ali niso pravi, kaj? Namesto, da bi razbili kakšno steklo, so lepo (meni nič, tebi

nič) storili ravno obratno in prinesli lepo ogledalo za prvo nagrado na srečolovu (pa naj ga razbije dobitnik, če si upa, bo že videl, kako ga bo žena...). Poleg tega je bilo še več kot 300 dobitkov vseh vrednosti, ki so jih temu namenili številni darovalci.

Vse nas je skrbelo, kako bo vse skupaj izpadlo, vendar je bil vsak dvom odveč, saj je v dveh urah zmanjkalo vsega (le dobre volje ne). Kako tudi ne, ko pa je vsaka srečka »zadela«. Zakaj pa so vse to storili? Ha, so rekli naši najmlajši: »Če morajo starši toliko denarja dati za M... si bomo pa sami pomagali. In tako so lepega dne zbrali ves potreben denar za svojega dedka Mraza. Seveda, da je stvar vredna vse pohvale. »Naši so od hudiča!« mi je povedal ponosni oče, katerega sinovi in hčere (4) so pomagali pri vsem tem in od ponosa hodil po stropu (in to po stropu spodnjega sosesa). Se pravi, vsa stvar je uspela, čeprav se vsi starši v bloku niso priključili. Vendar smo prepričani, da bodo še pristopili, kajti MHS je stvar, ki drži in bo, bolj kot doslej, držala otroke skupaj in jih usmerjala stran od dolgočasja in ostalih čudnih zadev (saj veste kaj počenja otrok – ne vsi –, če ga tare dolgčas – kaj pametnega sigurno ne). Veliko imamo še v načrtu za v prihod-

nje. Pokazali bomo, kako otroci kuhajo (jesti prepovedano), kako nastopajo, pojejo, plešejo...

Iz vsega srca se zahvaljujemo vsem, ki ste darovali dobitke, kakorkoli pomagali pri izvedbi tega projekta (naj mi lepo prosim oprostijo – vseh se ne da naštetipremalo časa, prostora). Upamo, da bodo po našem zgledu začeli delovati tudi druge, saj so otroci, če jih pravilno stimuliramo, zelo pridna in hvaležna publika, so pa tudi zelo dobri organizatorji. No, pa da se ne pozabim zahvaliti tudi najbližjim sosedom, ki so v poznih večernih urah (če niso bili z nami – kaj pa vem v kaki »gužvi«) poslušali brezplačno glasbo, saj je zabava otrok (in staršev) trajala skoraj do polnoči. Seveda pa ni ostalo samo pri tem. Šestnajstega decembra 1989 so prizadevanja

MHS obrodila prve sadove. Prišel je dedek Mraz, osebno, s darili. Otroci so ga pričakali s kulturnim programom in vsemi navzočimi starši, ki kar niso mogli »mularija« dela v prostem času. Prijazen dedek Mraz (še sedaj ne vem, od kod je prišel) je po obdaritvi tudi sam prisostvoval vselemu rajanju. No, sicer pa so si to naši malčki zaslužili, saj so pridno čistili okolico bloka, pomagali starejšim – predvsem pri odnašanju smeti.

Še enkrat se zahvaljujemo prav vsem, ki ste nam priskočili na pomoč.

Vaš dojenček – mama me kljub mojim letom tako kliče, kadar ji kaj ni prav.

SAMO UDOVČ
Novinarski krožek MHS
Groharjeve 4

Občinsko prvenstvo v košarki

Šolsko športno društvo osnovne šole Marije Vere iz Duplice je v soboto, 9. 12. 1989 in 16. 12. 1989 organiziralo in izvedlo občinsko prvenstvo v košarki za starejše pionirje in pionirke, letnik 1975 in mlajše. Pri pionirjih so nastopale ekipe naslednjih šol: Komenda-Moste, Fran Albreht, Tomo Brejc in Marija Vera iz Duplice.

Pionirji:

LESTVICA:

- OŠ Marija Vera 3 3 0 107: 80 +27 6 točk
- OŠ Komenda Moste 3 2 1 106: 70 +36 4 točke
- OŠ Tomo Brejc 3 2 1 81:107 -26 2 točki
- OŠ Fran Albreht 3 0 3 72:109 -37 0 točk

Po končanem tekmovanju so trenerji ekip izbrali 15 najboljših igralcev, od katerih pa moramo posebej pohvaliti kvalitetno igranje najboljšega igralca prvenstva in obenem najboljšega strelca Primoža SAMARDŽIJO (OŠ Komenda Moste), dosegel je 52 točk, trenira in igra pa praktično za vse ekipe KK Ilirija.

Najboljših petnajst igralcev: Samardžija (KM), Šulin (MV), Kajatazovič (MV), Brglez (FA), Zagoričnik (MV), Topolovec (TB), Mošnik (MV), Džunova (FA), Schnabl (TB), Teršek (MV), Plankar (TB), Pušnik

(KM), Pipan (FA), Brišnik (TB) in Knez (MV).

Pri pionirkah so nastopale ekipe osnovne šole Frana Albrehta, Toma Brejca in Marije Vere.

LESTVICA:

- OŠ Marija Vera 2 2 0 42:24 +18 4 točke
- OŠ Fran Albreht 2 1 1 36:30 +6 2 točke
- OŠ Tomo Brejc 2 0 2 16:40 -24 0 točk

Vrstni red petnajstih najboljših igralcev je naslednji:

Filenkovič (FA), Štrifot (MV), Bremec (MV), Bricelj (FA), Česen (TB), Murko (FA), Milošević (TB), Mali (MV), Kočan (MV), Krivorotov (MV), Šinkovec (TB), Žavbi (MV), Mušič (FA), Malinarič (TB) in Pirš (TB).

Ob zaljučku obeh tekmovanj je tov. Boris Trobentar podelil pionirjem in pionirkam osnovne šole Marije Vere iz Duplice pokale za osvojeni prvi mesti, ostalim ekipam pa diplome.

Vse tekme sta sodila Tine Dronovšek in Srečo Slapnik. Igre mladih igralcev in igralok so bile zanimive in kvalitetne.

Vse tekme so bile odigrane v telovadnici na Duplici, kjer je domače šolsko športno društvo obe tekmovanji zelo dobro organiziralo.

MIK

Šola kegljanja v Kamniku

Kegljaški Klub Kamnik je v želji za širitev kegljaškega športa v Kamniku ustanovil posebno komisijo, ki bo skrbelo za vključevanje novih članov, zlasti mladih šolskih generacij v to športno aktivnost.

Vse šole in učitelje telesne vzgoje so povabili k sodelovanju, ker bo le tako akcija potekala organizirano. Organizirana bo šola kegljanja. Starostne skupine bodo razdeljene v:

1. kategorijo – starost do 10 let
2. kategorijo – starost od 10 do 12 let
3. kategorijo – starost od 12 do 14 let in
4. kategorijo – starost od 14 do 16 let. Vse skupine bodo delale po pravilniku Kegljaške zveze Slovenije, na razpolago za učenje in treniranje pa bodo imeli tudi kegljišče v Kamniku.

Kegljaški klub upa, da bodo šole sprejele njegovo pobudo in da bodo angazirale zadostno število mladih. Mentor mladih bo Miha Prosen iz osnovne šole Frana Albrehta.

STANE SIMŠIČ

Karate klub Center Kamnik upisuje nove člane in pionirje

Karate klub Center Kamnik se vam je predstavil že na rondoju Veronike v septembru mesecu. Tam vam je bil prikazan tekmovalni del tega športa za člane in pionirje ter dihalna gimnastika za boljše počutje in samoobrambo.

V letu in pol obstoja so se pokazali že pri tekmovalni rezultati. Treninje so sistematski in prilagojeni tako starosti kot tudi različni pripravljenosti vadečih. Vskomur zagotavljamo zanesljiv napredek in dobro počutje, seveda če se bo udeležil vsaj 70 vseh treningov. Poleg redne vadbe imamo še borbno-tekmovalno skupino z intenzivnim treningom za najzahtevnejše karateiste.

Polet redne dejavnosti prirejamo še družabna srečanja in letno ter zimsko karate šolo v znanih letoviščih.

Treninje pionirjev in starejših imamo sedaj že v ločenih skupinah. Vabimo vse, ki želijo izboljšati svoje počutje, se naučiti samoobrambe ali postati vrhunski karateisti, da se nam čimprej pridružite.

V zvezi z zabavnim življenjem pa povejmo, še to, da je pokrovitelj našega kluba **diskoteka LIFE Domžale**, ki vsakemu članu ali članici mesečno zagotavlja 4 proste vstopnice.

Trenerji: Slavko Šorotar, mojster 3. DAN, Vinko Guzej 4. Kyu. VPIS IN INFORMACIJE SO VSAK PONEDELJEK IN SREDO OD 18. DO 20. URE V SENŠRM V KAMNIKU DO 21. FEBRUARJA 1990.

VABLJENI!

Podelitev športnih priznanj in nagrad

V petek 12. januarja 1990, so najboljši športniki naše občine prejeli zaslužena športna priznanja, športna priznanja pa so prejeli tudi posamezni športni delavci za svoje nesebično in dolgoletno delo na področju športa.

Na posebni prireditvi v kulturnem domu v Komendi so sodelovali poleg športnikov še ansambel Krt, plesna skupina iz Komende, kot gost alpinist **Viki Grošelj**, ki je premagal že veliko osemstisočakov. Udeležba na prireditvi, na katero so bili vabljeni krajanji in ljubitelji športa, pa je bila skromna.

Športnike je pozdravil predsednik predsedstva ZTKO Janez

Martina Zavasnik, osnovna šola Tome Brejca iz Kamnika.

Pionirji: Jože Javornik, lokostrelski klub Komenda, **Roman Šimon**, os. šola **Frana Albrehta** in **Tomaž Kerin**, lokostrelski klub Kamnik

Mladinke: Lucija Prešeren, atletski klub Kamnik, **Nives Sitar** smučarski klub Kamnik, **Katja Bricelj**, teniški klub Komenda **Mladinci: Samo Šuštar**, SK Kamnik, alpska sekcija, **Sašo Podgornik** občinska strelška zveza.

Članice: Alenka Kovačič, občinska strelška zveza, **Darja Jenko** Planinsko društvo Kamnik

Člani: Ivan Maradin, lokostrelski klub Kamnik, **Roman Radej**,

Predsednik skupščine občine Kamnik Maks Lavrinc izroča Bloudkovo značko Mirku Mrčela, levo Ivan Podgornik z zlato Bloudkovo značko Foto: S. Simšič

Andrejašič, športna priznanja in nagrade pa je dobitnikom izročil predsednik občinske skupščine Kamnik, Maks Lavrinc, in vsem čestital.

Za leto 1989 so prejeli:

Bloudkovo zlato značko: Ivan Podgornik, za 30-letno delo v strelški organizaciji,

Mirko Mrčela in Rudi Friedel za 30-letno uspešno in vestno delo pri vzgoji in izobraževanju,

Bloudkovo srebrno značko: Janez Jeras in Janez Kimovec za več kot 20-letno delo v športnih organizacijah

Bloudkovo bronasto značko: Matjaž Oražem za odlične tekmovalne uspehe na področju strelstva.

PLAKETE SITKS KAMNIK so prejeli

Zlato plaketo: Janez Andrejašič za več kot 20-letno delo na področju športa in **Marjan Repič** za odlične športne uspehe 1989 v strelstvu.

Bronasto plaketo: Marko Prezelj za alpinistične uspehe v domovini in tujini

PRIZNANJE IN NAGRADE ZTKO ZA DOSEŽENE ŠPORTNE USPEHE SO PREJELI.

Pionirke: Petra Ipavec, športno društvo Komenda, **Mira Škorjanc**, atletski klub Kamnik in

obč. strelška zveza **Matjaž Wiègele**, alpinistični odsek PD Kamnik.

Posebno nagrado, MK puško, je prejela strelška družina Kamnik za doseženo 1. mesto na državnem prvenstvu. Prireditvev je lepo uspela. Vodil in povezoval jo je Tone Smolnikar, novinar RTV Ljubljana.

STANE SIMŠIČ

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Tone Ftičar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Bojan Traven, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Janez Herle. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – žiro račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska CGP Delo v Ljubljani.

Modno frizerstvo Irena v novih prostorih

V novem ambientu bosta zadovoljna oba, frizer in stranka.

Vsi uporabniki storitev modnega frizerstva IRENA v Godiču so od novega leta deležni še boljše uslug in večjega udobja. Podjetna lastnica Irena Burja je namreč v prizidku hiše odprla nov lokal, ki je izredno lep, seveda pa ne zaostaja tudi po funkcionalnosti.

V novem lokalu, ki ga je oblikoval Srečo Pestotnik, se v posrečnih kombinacijah prelivajo les, steklo in kamen ter cvetje, ki daje prostorom dodatno toplino in zanimivost. Tudi izbrana oprema, ki je večinoma iz uvoza, obiskovalca prepriča, da je v enem izmed najboljše urejenih lokalov v Kamniku in okolici!

JANEZ BALANTIČ

Nov Modni frizerski salon

»IRENA na Kidričevi 32

v Kamniku je odprt vsak dan od 13. do 20. ure, petek od 6. do 18. ure, sobota zaprto, za izredne priložnosti po naročilu.

Se priporočam!